

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/2401

af 12. december 2017

om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Securitiseringer er en vigtig bestanddel af velfungerende finansielle markeder, idet de bidrager til at sprede kreditinstitutters og investeringsselskabers (»institutters«) finansierings- og risikospredningskilder og frigøre lovpligtig kapital, som derefter kan reallokeres til støtte for yderligere långivning, navnlig finansiering af realøkonomien. Endvidere giver securitiseringer institutter og andre markedsdeltagere yderligere investeringsmuligheder og muliggør derved porteføljespredning samt fremmer strømmen af midler til virksomheder og enkeltpersoner både i medlemsstaterne og på tværs af grænser i hele Unionen. Disse fordele bør dog ses i forhold til deres eventuelle omkostninger og risici, herunder deres indvirkning på den finansielle stabilitet. Som det sås i første fase af finanskrisen, som begyndte i sommeren 2007, førte usund praksis på securitiseringsmarkederne til en væsentlig trussel mod det finansielle systems integritet, navnlig på grund af overdreven gearing, uigennemsigtige og komplekse strukturer, som gjorde prisfastsættelse problematisk, mekanisk afhængighed af eksterne kreditvurderinger og et skævt forhold mellem investorers og eksponeringsleverende institutters interesser (»agency risks«).
- (2) I de senere år er omfanget af securitiseringsudstedelser af flere årsager forblevet under højdepunktet før krisen, herunder på grund af den stigmatisering, der generelt er forbundet med sådanne transaktioner. For at hindre de forhold, som udløste finanskrisen, i at genopstå bør securitiseringsmarkedernes genopbygning baseres på sund og forsigtig markedspraksis. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 ⁽⁴⁾ indføres derfor de væsentligste elementer i en overordnet ramme for securitisering med ad hoc-kriterier til at identificere simple, transparente og standardiserede securitiseringer (»STS-securitiseringer«) og en tilsynsordning til at overvåge, om eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter, udstedere og institutionelle investorer anvender disse kriterier korrekt. I nævnte forordning stilles der endvidere en række fælles krav til alle sektorer, som beskæftiger sig med finansielle tjenesteydelser, vedrørende risikotilbageholdelse, rettidig omhu og offentliggørelse af oplysninger.

⁽¹⁾ EUT C 219 af 17.6.2016, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 82 af 3.3.2016, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.10.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.11.2017.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en europæisk ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).

- (3) I overensstemmelse med målene i forordning (EU) 2017/2402 bør de lovpligtige kapitalkrav i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁽¹⁾ til institutter, der er eksponeringsleverende eller organiserende, eller som investerer i securitiseringer, ændres, således at de på passende vis afspejler de særlige karakteristika ved STS-securitiseringer, når sådanne securitiseringer også opfylder de øvrige krav i denne forordning, og tager højde for de mangler, som kom til syne under finanskrisen, dvs. dens mekaniske afhængighed af eksterne kreditvurderinger, overdrevent lave risikovægte for højtratede securitiseringstrancher og, omvendt, overdrevent høje risikovægte for lavtratede trancher samt utilstrækkelig risikofølsomhed. Den 11. december 2014 offentliggjorde Baselkomitéen for Banktilsyn (»BCBS«) for specifikt at tage højde for disse mangler sine ændringer af regelsættet for securitisering (»Revisions to the securitisation framework«) (»det ændrede Baselregelsæt«), der indeholder forskellige ændringer af de lovpligtige kapitalkrav til securitiseringer. BCBS offentliggjorde den 11. juli 2016 en opdateret standard for behandling af securitiseringseksponeringer som lovpligtig kapital, der indbefatter behandling af »simple, transparente og sammenlignelige« securitiseringer som lovpligtig kapital. Denne standard ændrer det ændrede Baselregelsæt. Ændringen af forordning (EU) nr. 575/2013 bør afspejle bestemmelserne i det ændrede Baselregelsæt som ændret.
- (4) Kapitalkravene til positioner i en securitisering i forordning (EU) nr. 575/2013 bør være omfattet af samme beregningsmetoder i alle institutter. Hvis et institut har tilladelse til at anvende den interne ratingbaserede metode (»IRB-metoden«) i forbindelse med eksponeringer af samme type som securitiseringens underliggende eksponeringer og kan beregne de lovpligtige kapitalkrav i forbindelse med de underliggende eksponeringer, som om de ikke var securitiserede (K_{IRB}), i alle tilfælde ved anvendelse af visse på forhånd fastsatte input (den interne ratingbaserede metode for securitisering — »SEC-IRBA«), bør det i første omgang, også for at fjerne enhver form for mekanisk afhængighed af eksterne kreditvurderinger, anvende sin egen beregning af lovpligtige kapitalkrav. Institutter, som ikke kan anvende SEC-IRBA i forbindelse med deres positioner i en given securitisering, bør så have adgang til en standardmetode for securitisering (»SEC-SA«). SEC-SA'en bør være baseret på en formel, der som input anvender de kapitalkrav, der ville blive beregnet efter standardmetoden for kreditrisiko i forbindelse med de underliggende eksponeringer, som om de ikke var blevet securitiseret (K_{SA}). Institutter bør, når de første to metoder ikke er tilgængelige, kunne anvende den eksterne ratingbaserede metode for securitisering (SEC-ERBA). I henhold til SEC-ERBA bør securitiseringstrancher tildeles kapitalkrav på grundlag af deres eksterne rating. Institutter bør imidlertid altid anvende SEC-ERBA som alternativ, hvis SEC-IRBA ikke er tilgængelig for lavtratede trancher og visse mellemtratede trancher af STS-securitiseringer, der er identificeret ved hjælp af passende parametre. For så vidt angår ikke-STs-securitiseringer bør anvendelse af SEC-SA efter SEC-IRBA begrænses yderligere. Desuden bør de kompetente myndigheder kunne forbyde anvendelse af SEC-SA, når denne ikke i tilstrækkelig grad er i stand til at imødegå de risici, som en securitisering udgør for et instituts solvens eller for den finansielle stabilitet. Efter underretning af den kompetente myndighed bør institutter have mulighed for at anvende SEC-ERBA på alle ratede securitiseringer, som de besidder, hvis de ikke kan anvende SEC-IRBA.
- (5) Agentur- og modelrisici er mere udbredte i forbindelse med securitiseringer end i forbindelse med andre finansielle aktiver og giver anledning til en vis usikkerhed ved beregning af kapitalkrav til securitiseringer, selv efter der er taget højde for alle relevante risikofaktorer. For at tage passende hensyn til disse risici bør forordning (EU) nr. 575/2013 ændres, således at der indføres en bundgrænse for risikovægt på 15 % i forbindelse med alle securitiseringspositioner. Resecuritiseringer er dog kendetegnet ved større kompleksitet og risiko, og derfor er kun visse former for resecuritiseringer tilladt i henhold til forordning (EU) 2017/2402. Derudover bør positioner i rescuritiseringer være omfattet af en mere konservativ beregning af lovpligtig kapital og en bundgrænse for risikovægt på 100 %.
- (6) Et institut bør i forbindelse med en foranstillet position ikke være underlagt krav om at anvende en større risikovægt end den risikovægt, der ville finde anvendelse, hvis de besad de underliggende eksponeringer direkte, således at der tages højde for den kreditforbedring, der kommer foranstillede positioner til gode på bekostning af efterstillede trancher i en securitiseringsstruktur. Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor omfatte en transparens-metode, i henhold til hvilken en foranstillet securitiseringsposition bør tildeles en maksimumsrisikovægt svarende til den eksponeringsvægtede gennemsnitsrisikovægt, der finder anvendelse på de underliggende eksponeringer, og en sådan metode bør på visse betingelser kunne anvendes, uanset om den relevante position er ratet eller ikke ratet, og uanset hvilken metode der anvendes i forbindelse med den underliggende pulje (standardmetoden eller IRB-metoden).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

- (7) I henhold til det gældende regelsæt har institutter, der kan beregne kapitalkravene for underliggende eksponeringer efter IRB-metoden, som om disse eksponeringer ikke var blevet securitiseret (K_{IRB}), mulighed for at anvende et overordnet loft for maksimale risikovægtede eksponeringsbeløb. For så vidt som securitiseringsprocessen reducerer den risiko, der er forbundet med de underliggende eksponeringer, bør alle eksponeringsleverende og organiserende institutter have mulighed for at anvende dette loft, uanset hvilken metode de anvender til at beregne lovpligtige kapitalkrav til positioner i en securitisering.
- (8) Som fremhævet af den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (»EBA«), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, i dens rapport om kvalificering af securitisering fra juli 2015 klarede STS-securitiseringer sig i henhold til empiriske data om misligholdelse og tab bedre under finanskrisen end andre securitiseringer, hvilket skyldes de simple og transparente strukturer og den robuste gennemførelsespraksis i forbindelse med STS-securitisering, som reducerer kreditrisici, operationelle risici og agency risks. Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor ændres, således at der som anbefalet af EBA i rapporten indføres en passende risikofølsom kalibrering for STS-securitiseringer, forudsat at de også opfylder de øvrige krav til risikominimering, og som navnlig indebærer en lavere bundgrænse for risikovægt på 10 % for foranstillede positioner.
- (9) Lavere kapitalkrav gældende for STS-securitiseringer bør begrænses til securitiseringer, hvor ejendomsretten til de underliggende eksponeringer overføres til en securitiseringsenhed med særligt formål eller SSPE (»traditionelle securitiseringer«). Institutter, som beholder foranstillede positioner i syntetiske securitiseringer med sikkerhed i en underliggende pulje af lån til små og mellemstore virksomheder (»SMV'er«), bør dog også have mulighed for at anvende de lavere kapitalkrav til STS-securitiseringer på disse positioner, når sådanne transaktioner i overensstemmelse med visse strenge kriterier, herunder vedrørende anerkendte investorer, anses for at være af høj kvalitet. Navnlig bør en sådan undergruppe af syntetiske securitiseringer garanteres eller regaranteres af enten en medlemsstats centralregering eller centralbank eller en støtteenhed eller af en institutionel investor, forudsat at garantien eller regarantien er fuldt sikret ved indskud i kontanter i de eksponeringsleverende institutter. Den gunstigere behandling for så vidt angår lovpligtig kapital af STS-securitiseringer, der ville kunne anvendes på disse transaktioner i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, skal dog være i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽²⁾.
- (10) For at harmonisere tilsynspraksis i hele Unionen bør beføjelsen til at vedtage retsakter i lyset af EBA's rapport delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), for så vidt angår den nærmere fastsættelse af betingelserne for overførsel af kreditrisiko til tredjeparter, begrebet »tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter« og kravene til de kompetente myndigheders vurdering af securitiseringstransaktioner, både hvad angår traditionelle og syntetiske securitiseringer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽³⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (11) Tekniske standarder inden for finansielle tjenesteydelser bør sikre passende beskyttelse af investorer og forbrugere i hele Unionen. Da EBA er et organ med højt specialiseret viden, vil det være effektivt og hensigtsmæssigt, at EBA får til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der ikke indebærer politikbeslutninger, til forelæggelse for Kommissionen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

⁽³⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (12) Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder udviklet af EBA vedrørende hvad, der udgør en tilstrækkelig konservativ metode til at måle størrelsen af den uudnyttede del af faciliteterne med kontante forskud i forbindelse med beregning af en securitiserings eksponeringsværdi, og vedrørende nærmere fastsættelse af betingelserne for, at institutter kan beregne K_{IRB} for puljerne af underliggende eksponeringer af en securitisering som i tilfælde af erhvervede fordringer. Kommissionen bør vedtage disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter, jf. artikel 290 i TEUF, og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- (13) Der bør kun foretages konsekvensændringer af de resterende lovpligtige kapitalkrav til securitiseringer fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, i det omfang det er nødvendigt for at afspejle det nye hierarki af metoder og de særlige bestemmelser om STS-securitiseringer. Navnlig bør bestemmelserne om anerkendelse af væsentlig risikoo-verførsel og kravene om eksterne kreditvurderinger fortsat finde anvendelse på stort set samme betingelser som hidtil. Femte del i forordning (EU) nr. 575/2013 bør dog udgå i sin helhed med undtagelse af kravet om supplerende risikovægte, som bør pålægges institutter, der viser sig at have overtrådt bestemmelserne i kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402.
- (14) De ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013, der er omhandlet i nærværende forordning, bør finde anvendelse på alle securitiseringspositioner, som et institut besidder. For så vidt muligt at begrænse overgangsomkostninger og muliggøre en smidig overgang til den nye ramme bør institutter indtil den 31. december 2019 fortsætte med at anvende den tidligere ramme, nemlig de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013, der fandt anvendelse før datoen for anvendelse af nærværende forordning, på alle udestående securitiseringspositioner, som de besidder på datoen for nærværende forordnings anvendelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) nr. 575/2013

Forordning (EU) nr. 575/2013 ændres således:

1) I artikel 4, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) nr. 13) og 14) affattes således:

»13) »eksponeringsleverende institut«: et eksponeringsleverende institut som defineret i artikel 2, nr. 3), i forordning (EU) 2017/2402 (*)

14) »organiserende institut«: et organiserende institut som defineret i artikel 2, nr. 5), i forordning (EU) 2017/2402

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik europæisk ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).«

b) følgende nummer indsættes:

»14a) »oprindelig långiver«: en oprindelig långiver som defineret i artikel 2, nr. 20), i forordning (EU) 2017/2402«

c) nr. 61), 62) og 63) affattes således:

»61) »securitisering«: en securitisering som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) 2017/2402

62) »securitiseringsposition«: en securitiseringsposition som defineret i artikel 2, nr. 19), i forordning (EU) 2017/2402

63) »resecuritisering«: en resecuritisering som defineret i artikel 2, nr. 4), i forordning (EU) 2017/2402«

d) nr. 66) og 67) affattes således:

»66) »securitiseringsenhed med særligt formål« eller »SSPE«: en securitiseringsenhed med særligt formål eller SSPE som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2017/2402

67) »tranche«: en tranche som defineret i artikel 2, nr. 6), i forordning (EU) 2017/2402«

e) følgende nummer tilføjes:

»129) »administrationsselskab«: et administrationsselskab som defineret i artikel 2, nr. 13), i forordning (EU) 2017/2402.«

2) Artikel 36, stk. 1, litra k), nr. ii), affattes således:

»ii) securitiseringspositioner i overensstemmelse med artikel 244, stk. 1, litra b), artikel 245, stk. 1, litra b), og artikel 253«.

3) Artikel 109 affattes således:

»Artikel 109

Behandling af securitiseringspositioner

Institutter beregner det risikovægtede eksponeringsbeløb for en position, som de besidder i en securitisering, i overensstemmelse med kapitel 5.«

4) Artikel 134, stk. 6, affattes således:

»6. Hvis et institut yder kreditrisikoafdækning for en række eksponeringer, på den betingelse at den n'te misligholdelse blandt disse eksponeringer udløser betaling, og således at denne kreditbegivenhed bringer den pågældende kontrakt til ophør, aggregeres risikovægtene for eksponeringerne i kurven, med undtagelse af n-1-eksponeringer, op til højst 1 250 % og ganges med den nominelle værdi af den afdækning, der ydes af kreditderivatet, for at nå frem til de risikovægtede eksponeringsbeløb. De n-1-eksponeringer, der skal holdes ude fra aggregeringen, fastsættes således, at de omfatter de eksponeringer, der hver især resulterer i et lavere risikovægtet eksponeringsbeløb end det risikovægtede eksponeringsbeløb for alle de eksponeringer, der er omfattet af aggregeringen.«

5) Artikel 142, stk. 1, nr. 8), udgår.

6) Artikel 153, stk. 7 og 8, affattes således:

»7. For erhvervede erhvervsfordringer kan købsrabatter, der kan tilbagebetales, sikkerhed eller delgarantier, der giver first loss-risikoafdækning over for tab som følge af misligholdelse og udvanding eller begge dele, behandles som first loss-risikoafdækning, der ydes af køberen af fordringerne eller af den af sikkerheden eller delgarantien begunstigede i overensstemmelse med kapitel 5, afdeling 3, underafdeling 2 og 3. Den sælger, der giver købsrabat, som kan tilbagebetales, og udbyderen af sikkerhed eller delgarantier behandler disse som en eksponering mod en first loss-position i overensstemmelse med kapitel 5, afdeling 3, underafdeling 2 og 3.

8. Hvis et institut yder kreditrisikoafdækning for en række eksponeringer, på den betingelse at den n'te misligholdelse blandt disse eksponeringer udløser betaling, og således at denne kreditbegivenhed bringer den pågældende kontrakt til ophør, aggregeres risikovægtene for eksponeringerne i kurven, med undtagelse af n-1-eksponeringer, hvor summen af det forventede tab ganget med 12,5 og det risikovægtede eksponeringsbeløb ikke må overstige den nominelle værdi af den afdækning, der ydes af kreditderivatet ganget med 12,5. De n-1-eksponeringer, der skal holdes ude fra aggregeringen, fastsættes således, at de omfatter de eksponeringer, der hver især resulterer i et lavere risikovægtet eksponeringsbeløb end det risikovægtede eksponeringsbeløb for alle de eksponeringer, der er omfattet af aggregeringen. Der gælder en risikovægtning på 1 250 % for positioner i en kurv, for hvilke et institut ikke kan fastsætte risikovægtningen efter IRB-metoden.«

7) Artikel 154, stk. 6, affattes således:

»6. For erhvervede detailfordringer kan købsrabatter, der kan tilbagebetales, sikkerhed eller delgarantier, der giver first loss-risikoafdækning over for tab som følge af misligholdelse og udvanding eller begge dele, behandles som first loss-risikoafdækning, der ydes af køberen af fordringerne eller af den af sikkerheden eller delgarantien begunstigede i overensstemmelse med kapitel 5, afdeling 3, underafdeling 2 og 3. Den sælger, der giver købsrabat, som kan tilbagebetales, og udbyderen af en sikkerhed eller en delgaranti behandler disse som en eksponering mod en first loss-position i overensstemmelse med kapitel 5, afdeling 3, underafdeling 2 og 3.«

8) Artikel 197, stk. 1, litra h), affattes således:

»h) securitiseringspositioner, der ikke er resecuritiseringspositioner, og som er omfattet af en risikovægt på 100 % eller derunder i overensstemmelse med artikel 261-264.«

9) I tredje del, afsnit II, affattes kapitel 5 således:

»KAPITEL 5

Securitisering

Afdeling 1

Definitioner og kriterier for simple, transparente og standardiserede securitiseringer

Artikel 242

Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

- 1) »clean-up call option«: en kontraktbestemt option, som giver det eksponeringsleverende institut mulighed for at købe securitiseringspositionerne, før alle de securitiserede eksponeringer er tilbagebetalt, enten ved i tilfælde af traditionelle securitiseringer at genkøbe de resterende underliggende eksponeringer i puljen eller ved i tilfælde af syntetiske securitiseringer at ophæve kreditrisikoafdækningen, i begge tilfælde når størrelsen af de udestående underliggende eksponeringer når ned til eller under et bestemt forud fastsat niveau
- 2) »kreditforbedrende interest-only strip«: et balanceført aktiv, som svarer til en vurdering af betalingsstrømme i tilknytning til fremtidig marginindkomst og er en efterstillet tranche i en securitisering
- 3) »likviditetsfacilitet«: en likviditetsfacilitet som defineret i artikel 2, nr. 14), i forordning (EU) 2017/2402
- 4) »ikke ratet position«: en securitiseringsposition, som ikke har en anerkendt kreditvurdering i overensstemmelse med afdeling 4
- 5) »ratet position«: en securitiseringsposition, som har en anerkendt kreditvurdering i overensstemmelse med afdeling 4
- 6) »foranstillet securitiseringsposition«: en position med sikkerhed i eller sikret ved et prioriteret krav på samtlige underliggende eksponeringer, idet der i denne forbindelse ikke tages hensyn til forfaldne beløb i henhold til kontrakter vedrørende rente- eller valutaderivater, forfaldne gebyrer eller andre tilsvarende betalinger, og uanset eventuelle forskelle med hensyn til løbetid i forhold til en eller flere foranstillede trancher, som den pågældende position deler tab med på et pro rata-grundlag
- 7) »IRB-pulje«: en pulje underliggende eksponeringer af en type, i forbindelse med hvilken et institut har tilladelse til at anvende IRB-metoden og kan beregne de risikovægtede eksponeringsbeløb i henhold til kapitel 3 for alle disse eksponeringer
- 8) »blandet pulje«: en pulje underliggende eksponeringer af en type, i forbindelse med hvilken et institut har tilladelse til at anvende IRB-metoden og kan beregne de risikovægtede eksponeringsbeløb i henhold til kapitel 3 for nogle, men ikke for alle eksponeringer
- 9) »overkollateralisering«: enhver form for kreditforbedring, hvorved underliggende eksponeringer opføres til en værdi, som er større end securitiseringspositionernes værdi
- 10) »simpel, transparent og standardiseret securitisering« eller »STS-securitisering«: en securitisering, som opfylder kravene i artikel 18 i forordning (EU) 2017/2402
- 11) »asset-backed commercial paper-program« eller »ABCP-program«: et asset-backed commercial paper-program eller et ABCP program som defineret i artikel 2, nr. 7), i forordning (EU) 2017/2402
- 12) »asset-backed commercial paper-transaktion« eller »ABCP-transaktion«: en asset-backed commercial paper-transaktion eller ABCP-transaktion som defineret i artikel 2, nr. 8), i forordning (EU) 2017/2402
- 13) »traditionel securitisering«: en traditionel securitisering som defineret i artikel 2, nr. 9), i forordning (EU) 2017/2402

- 14) »syntetisk securitisering«: en syntetisk securitisering som defineret i artikel 2, nr. 10), i forordning (EU) 2017/2402
- 15) »revolverende eksponering«: en revolverende eksponering som defineret i artikel 2, nr. 15), i forordning (EU) 2017/2402
- 16) »førtidsindfrielsesbestemmelse«: en førtidsindfrielsesbestemmelse som defineret i artikel 2, nr. 17), i forordning (EU) 2017/2402
- 17) »first loss-tranche«: en first loss-tranche som defineret i artikel 2, nr. 18), i forordning (EU) 2017/2402
- 18) »mezzaninsecuritiseringssposition«: en position inden for en securitisering, der er efterstillet den foranstillede securitiseringssposition og er mere privilegeret end first loss-tranchen, og som er omfattet af en risikovægtning, der er mindre end 1 250 % og større end 25 % i overensstemmelse med afdeling 3, underafdeling 2 og 3
- 19) »støtteenhed«: et selskab eller en enhed, der er oprettet af en medlemsstats centralregering eller regionale eller lokale myndighed, og som yder støttelån eller stiller støttegarantier, og hvis primære mål ikke er at give overskud eller maksimere markedsandelen, men at fremme almene samfundsmæssige målsætninger, forudsat at regeringen eller myndigheden, med forbehold af statsstøtteregele, er forpligtet til at afdække selskabets eller enhedens økonomiske grundlag og opretholde dets/dens levedygtighed i hele dets/dens levetid, eller at mindst 90 % af dets/dens oprindelige kapital eller finansiering eller det støttelån, som selskabet eller enheden yder, direkte eller indirekte garanteres af medlemsstatens centralregering eller regionale eller lokale myndighed.

Artikel 243

Kriterier for STS-securitiseringer, der er berettiget til differentieret kapitalbehandling

1. Positioner i et ABCP-program eller en ABCP-transaktion, der kan betragtes som positioner i en STS-securitisering, er berettiget til den behandling, der er fastsat i artikel 260, 262 og 264, hvis følgende krav er opfyldt:
- a) de underliggende eksponeringer opfylder på det tidspunkt, hvor eksponeringerne inkluderes i ABCP-programmet, efter det eksponeringsleverende instituts eller den oprindelige långivers bedste overbevisning betingelserne for efter standardmetoden og under hensyntagen til en eventuel anerkendt kreditrisikoreduktion at blive tildelt en risikovægt, der svarer til eller er mindre end 75 % på individuelt eksponeringsgrundlag, når eksponeringen er en detaileksponering, eller 100 % for alle andre eksponeringer, og
- b) den samlede værdi af alle eksponeringer mod en enkelt låntager i ABCP-programmet udgør højst 2 % af den samlede værdi af alle eksponeringer i ABCP-programmet på det tidspunkt, hvor eksponeringerne blev føjet til ABCP-programmet. Med henblik på denne beregning betragtes lån eller leasing til en gruppe indbyrdes forbundne kunder efter det organiserende instituts bedste overbevisning som eksponeringer mod en enkelt låntager.

For så vidt angår tilgodehavender fra salg finder første afsnit, litra b), ikke anvendelse, når kreditrisikoen ved disse tilgodehavender er fuldt omfattet af anerkendt kreditrisikoafdækning i henhold til kapitel 4, forudsat at udbyderen af kreditrisikoafdækningen i den forbindelse er et institut, et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab. Med henblik på dette afsnit anvendes kun den del af tilgodehavenderne fra salg, der efter hensyntagen til virkningen af eventuelle købsrabatter og overkollateralisering er tilbage, til at bestemme, om de er fuldt omfattet, og om koncentrationsgrænsen er nået.

For så vidt angår securitiserede resterende leasingværdier finder første afsnit, litra b), ikke anvendelse, når disse værdier ikke er eksponeret mod refinansierings- eller videresalgsrisiko på grund af en i henhold til artikel 201, stk. 1, anerkendt tredjeparts retsgyldige forpligtelse til at genkøbe eller refinansiere den pågældende eksponering til et forud fastsat beløb.

Den risikovægt, som et institut vil tillægge en likviditetsfacilitet, der helt dækker det ABCP, som er udstedt i henhold til programmet, svarer til eller er mindre end 100 % uanset første afsnit, litra a), når instituttet anvender artikel 248, stk. 3, eller har fået tilladelse til at anvende den interne vurderingsmetode i overensstemmelse med artikel 265.

2. Positioner i andre securitiseringer end et ABCP-program eller en ABCP-transaktion, der kan betragtes som positioner i en STS-securitisering, er berettiget til den behandling, der er fastsat i artikel 260, 262 og 264, hvis følgende krav er opfyldt:

- a) Ved tilføjsen til securitiseringen udgør den samlede værdi af alle eksponeringer mod en enkelt låntager i puljen højst 2 % af værdien af den samlede udestående værdi af puljen af underliggende eksponeringer. Med henblik på denne beregning betragtes lån eller leasing til en gruppe indbyrdes forbundne kunder som eksponeringer mod en enkelt låntager.

For så vidt angår securitiserede resterende leasingværdier finder første afsnit ikke anvendelse, når disse værdier ikke er eksponeret mod refinansierings- eller videresalgsrisiko på grund af en i henhold til artikel 201, stk. 1, anerkendt tredjeparts retsgyldige forpligtelse til at genkøbe eller refinansiere den pågældende eksponering til et forud fastsat beløb.

- b) Ved tilføjsen til securitiseringen opfylder de underliggende eksponeringer betingelserne for efter standardmetoden og under hensyntagen til en eventuel anerkendt kreditrisikoreduktion at blive tildelt en risikovægt, der svarer til eller er mindre end:
- i) 40 % på grundlag af et vægtet gennemsnit af eksponeringsværdien for porteføljen, når eksponeringerne er lån sikret ved pant i beboelsesejendom eller boliglån med fuld garanti, som omhandlet i artikel 129, stk. 1, litra e)
 - ii) 50 % på individuelt eksponeringsgrundlag, når eksponeringen er et lån sikret ved pant i erhvervsejendom
 - iii) 75 % på individuelt eksponeringsgrundlag, når eksponeringen er en detaileksponering
 - iv) 100 % på individuelt eksponeringsgrundlag for alle andre eksponeringer.
- c) Når litra b), nr. i) og ii), finder anvendelse, må lån sikret ved efterstillede sikkerhedsrettigheder til et givet aktiv kun føjes til securitiseringen, hvis alle lån sikret ved foranstillede sikkerhedsrettigheder til dette aktiv også føjes til securitiseringen.
- d) Når dette stykkes litra b), nr. i), finder anvendelse, må intet lån i puljen af underliggende eksponeringer ved tilføjsen til securitiseringen have en belåningsgrad på over 100 % som fastsat i henhold til artikel 129, stk. 1, litra d), nr. i), og artikel 229, stk. 1.

Afdeling 2

Anerkendelse af væsentlig risikooverførsel

Artikel 244

Traditionel securitisering

1. Det eksponeringsleverende institut ved en traditionel securitisering kan udelukke underliggende eksponeringer fra sin beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og i givet fald af de forventede tab, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) En væsentlig kreditrisiko i forbindelse med de underliggende eksponeringer er overført til tredjeparter.
- b) Det eksponeringsleverende institut anvender en risikovægtning på 1 250 % for alle sine securitiseringspositioner i securitiseringen eller fratrækker disse securitiseringspositioner i den egentlige kernekapital, jf. artikel 36, stk. 1, litra k).

2. En væsentlig kreditrisiko anses for at være overført i et af følgende tilfælde:

- a) De risikovægtede eksponeringsværdier af de mezzaninsecuritiseringspositioner, som det eksponeringsleverende institut besidder i securitiseringen, overstiger ikke 50 % af de risikovægtede eksponeringsværdier af alle mezzaninsecuritiseringspositioner i securitiseringen.
- b) Det eksponeringsleverende institut besidder ikke mere end 20 % af eksponeringsværdien af first loss-tranchen i securitiseringen, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
- i) Det eksponeringsleverende institut kan godtgøre, at eksponeringsværdien af first loss-tranchen væsentligt overstiger et velfunderet skøn over det forventede tab på de underliggende eksponeringer.
 - ii) Der er ingen mezzaninsecuritiseringspositioner.

Hvis den mulige reduktion af de risikovægtede eksponeringsbeløb, som det eksponeringsleverende institut ville opnå ved securitiseringen i litra a) eller b), ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, kan de kompetente myndigheder i det enkelte tilfælde beslutte, at en væsentlig kreditrisiko ikke anses for at være overført til tredjeparter.

3. Uanset stk. 2 kan de kompetente myndigheder give eksponeringsleverende institutter tilladelse til at anerkende en væsentlig kreditrisikooverførsel i forbindelse med securitisering, hvis det eksponeringsleverende institut i hvert tilfælde godtgør, at den reduktion af kapitalgrundlagskrav, som det eksponeringsleverende institut opnår ved securitiseringen, er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter. Der kan kun gives tilladelse, hvis instituttet opfylder begge følgende betingelser:

- a) Instituttet har passende interne risikostyringspolitikker og metoder til at vurdere kreditrisikooverførslen.
- b) Instituttet har også anerkendt kreditrisikooverførslen til tredjeparter i hvert tilfælde med henblik på instituttets interne risikostyring og dets allokering af intern kapital.

4. Ud over de krav, der er omhandlet i stk. 1. 2 og 3, skal alle følgende betingelser være opfyldt:

- a) Dokumentationens vedrørende transaktionen afspejler securitiseringens økonomiske substans.
- b) Securitiseringspositionerne udgør ikke betalingsforpligtelser for det eksponeringsleverende institut.
- c) De underliggende eksponeringer anbringes uden for det eksponeringsleverende instituts og dets kreditors rækkevidde på en måde, som opfylder kravet i artikel 20, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2402
- d) Det eksponeringsleverende institut bevarer ikke kontrol over de underliggende eksponeringer. Kontrol over de underliggende eksponeringer anses for bevaret, hvis det eksponeringsleverende institut har ret til at genkøbe de tidligere overførte eksponeringer fra erhververen med henblik på at realisere gevinsterne af disse, eller hvis det i øvrigt er forpligtet til igen at påtage sig den overførte risiko. At det eksponeringsleverende institut bevarer sine rettigheder eller forpligtelser vedrørende de underliggende eksponeringer, udgør ikke i sig selv kontrol over eksponeringerne.
- e) Dokumentationens for securitiseringen indeholder ikke bestemmelser eller betingelser, som:
 - i) stiller krav om, at det eksponeringsleverende institut skal ændre de underliggende eksponeringer for at forbedre den gennemsnitlige kvalitet af puljen, eller
 - ii) øger det udbytte, der skal udbetales til indehavere af positioner, eller i øvrigt forbedrer positionerne i securitiseringen ved en forringelse af de underliggende eksponeringers kreditkvalitet.
- f) Dokumentationens vedrørende transaktionen gør det klart, at det eksponeringsleverende eller det organiserende institut kun kan foretage et eventuelt køb eller genkøb af securitiseringspositioner eller et eventuelt genkøb eller en eventuel omlægning eller udskiftning af de underliggende eksponeringer ud over de kontraktlige forpligtelser, hvis sådanne foranstaltninger træffes i overensstemmelse med de gældende markedsvilkår, og parterne i denne forbindelse handler i egen interesse på fri og uafhængig basis.
- g) Når der er tale om en clean-up call option, skal en sådan option også opfylde alle følgende betingelser:
 - i) Den kan udnyttes, når det eksponeringsleverende institut ønsker det.
 - ii) Den kan kun udnyttes, når 10 % eller derunder af de underliggende eksponeringers oprindelige værdi ikke er amortiseret.
 - iii) Den er ikke struktureret med henblik på at undgå fordeling af tab på kreditforbedringspositioner eller andre positioner, som indehaves af investorer i securitiseringen, og er ikke i øvrigt struktureret med henblik på kreditforbedring.
- h) Det eksponeringsleverende institut har modtaget en udtalelse fra en kvalificeret juridisk rådgiver, der bekræfter, at securitiseringen opfylder betingelserne i dette stykkes litra c).

5. De kompetente myndigheder orienterer EBA om de tilfælde, hvor de har besluttet, at den mulige reduktion af de risikovægtede eksponeringsbeløb ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter i overensstemmelse med stk. 2, og de tilfælde, hvor institutter har valgt at anvende stk. 3.

6. EBA overvåger de forskellige former for tilsynspraksis for anerkendelse af væsentlig risikooverførsel i forbindelse med traditionelle securitiseringer i overensstemmelse med denne artikel. EBA gennemgår navnlig:

- a) betingelserne for overførsel af væsentlig kreditrisiko til tredjeparter i henhold til stk. 2, 3 og 4
- b) fortolkningen af »tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter« med henblik på de kompetente myndigheders vurdering, jf., stk. 2, andet afsnit, og stk. 3
- c) kravene til de kompetente myndigheders vurdering af securitiseringstransaktioner, i forbindelse med hvilke det eksponeringsleverende institut søger anerkendelse af overførsel af væsentlig kreditrisiko til tredjeparter i henhold til stk. 2 eller 3.

EBA rapporterer sine resultater til Kommissionen senest den 2. januar 2021. Kommissionen kan efter at have taget rapporten fra EBA i betragtning vedtage en delegeret retsakt i henhold til artikel 462 som supplement til denne forordning ved yderligere at præcisere de punkter, der er nævnt i dette stykkes litra a), b) og c).

Artikel 245

Syntetisk securitisering

1. Det eksponeringsleverende institut til en syntetisk securitisering kan beregne risikovægtede eksponeringsbeløb og i givet fald størrelsen af forventede tab vedrørende de underliggende eksponeringer i overensstemmelse med artikel 251 og 252, hvis én af følgende betingelser er opfyldt:

- a) En væsentlig kreditrisiko er overført til tredjeparter ved hjælp af enten finansieret eller ufinansieret kreditrisikoaftækning.
- b) Det eksponeringsleverende institut anvender en risikovægtning på 1 250 % for alle sine securitiseringspositioner i securitiseringen eller fratrækker disse securitiseringspositioner i den egentlige kernekapital, jf. artikel 36, stk. 1, litra k).

2. En væsentlig kreditrisiko anses for at være overført i et af følgende tilfælde:

- a) De risikovægtede eksponeringsværdier af de mezzaninsecuritiseringspositioner, som det eksponeringsleverende institut besidder i securitiseringen, overstiger ikke 50 % af de risikovægtede eksponeringsværdier af alle mezzaninsecuritiseringspositioner i securitiseringen.
- b) Det eksponeringsleverende institut besidder ikke mere end 20 % af eksponeringsværdien af first loss-tranchen i securitiseringen, forudsat at begge følgende betingelser er opfyldt:
 - i) Det eksponeringsleverende institut kan godtgøre, at eksponeringsværdien af first loss-tranchen væsentligt overstiger et velfunderet skøn over det forventede tab på de underliggende eksponeringer.
 - ii) Der er ingen mezzaninsecuritiseringspositioner.

Hvis den mulige reduktion af risikovægtede eksponeringsbeløb, som det eksponeringsleverende institut ville opnå ved securitiseringen, ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, kan de kompetente myndigheder i det enkelte tilfælde beslutte, at en væsentlig kreditrisiko ikke anses for at være overført til tredjeparter.

3. Uanset stk. 2 kan de kompetente myndigheder give eksponeringsleverende institutter tilladelse til at anerkende en væsentlig kreditrisikooverførsel i forbindelse med securitisering, hvis det eksponeringsleverende institut i hvert tilfælde godtgør, at den reduktion af kapitalgrundlagskrav, som det eksponeringsleverende institut opnår ved securitiseringen, er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter. Der kan kun gives tilladelse, hvis instituttet opfylder begge følgende betingelser:

- a) Instituttet har passende interne risikostyringspolitikker og metoder til at vurdere risikooverførslen.
- b) Instituttet har også anerkendt kreditrisikooverførslen til tredjeparter i hvert tilfælde med henblik på instituttets interne risikostyring og dets allokering af intern kapital.

4. Ud over de krav, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, skal alle følgende betingelser være opfyldt:

- a) Dokumentationen vedrørende transaktionen afspejler securitiseringens økonomiske substans.
- b) Kreditrisikoaftækningen, hvorved kreditrisikoen er overført, er i overensstemmelse med artikel 249.

- c) Dokumentationen for securitiseringen indeholder ikke bestemmelser eller betingelser, som:
- i) pålægger væsentlige tærskelværdier, under hvilke kreditrisikofafdækningen anses for ikke at være udløst, hvis en kreditbegivenhed indtræffer
 - ii) giver mulighed for at ophæve risikofafdækningen som følge af en forringelse af de underliggende eksponeringers kreditkvalitet
 - iii) stiller krav om, at det eksponeringsleverende institut skal ændre de underliggende eksponeringers sammensætning for at forbedre den gennemsnitlige kvalitet af puljen, eller
 - iv) øger instituttets omkostninger ved kreditrisikofafdækning eller udbytte, der skal betales til indehavere af positioner i securitiseringen ved en forringelse af den underliggende puljes kreditkvalitet.
- d) Kreditrisikofafdækningen kan håndhæves i alle relevante retsområder.
- e) Dokumentationen vedrørende transaktionen gør det klart, at det eksponeringsleverende eller det organiserende institut kun kan foretage et eventuelt køb eller genkøb af securitiseringspositioner eller et eventuelt genkøb eller en eventuel omlægning eller udskiftning af de underliggende eksponeringer ud over de kontraktlige forpligtelser, hvis sådanne foranstaltninger gennemføres i overensstemmelse med de gældende markedsvilkår, og parterne i denne forbindelse handler i egen interesse på fri og uafhængig basis (armslængde).
- f) Når der er tale om en clean-up call option, skal en sådan option opfylde samtlige følgende betingelser:
- i) Den kan udnyttes, når det eksponeringsleverende institut ønsker det.
 - ii) Den kan kun udnyttes, når 10 % eller derunder af de underliggende eksponeringers oprindelige værdi ikke er amortiseret.
 - iii) Den er ikke struktureret med henblik på at undgå fordeling af tab på kreditforbedringspositioner eller andre positioner, som indehaves af investorer i securitiseringen, og er ikke i øvrigt struktureret med henblik på kreditforbedring.
- g) Det eksponeringsleverende institut har modtaget en udtalelse fra en kvalificeret juridisk rådgiver, der bekræfter, at securitiseringen opfylder betingelserne i dette stykkes litra d).
5. De kompetente myndigheder orienterer EBA om de tilfælde, hvor de har besluttet, at den mulige reduktion af risikovægtede eksponeringsbeløb ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter i overensstemmelse med stk. 2, og de tilfælde, hvor institutter har valgt at anvende stk. 3.
6. EBA overvåger de forskellige former for tilsynspraksis for anerkendelse af væsentlig risikooverførsel i forbindelse med syntetiske securitiseringer i overensstemmelse med denne artikel. EBA gennemgår navnlig:
- a) betingelserne for overførsel af væsentlig kreditrisiko til tredjeparter i henhold til stk. 2, 3 og 4
 - b) fortolkningen af »tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter« med henblik på de kompetente myndigheders vurdering, jf. stk. 2, andet afsnit, og stk. 3, og
 - c) kravene til de kompetente myndigheders vurdering af securitiseringstransaktioner, i forbindelse med hvilke det eksponeringsleverende institut søger anerkendelse af overførsel af væsentlig kreditrisiko til tredjeparter i henhold til stk. 2 eller 3.

EBA rapporterer sine resultater til Kommissionen senest den 2. januar 2021. Kommissionen kan efter at have taget rapporten fra EBA i betragtning vedtage en delegeret retsakt i henhold til artikel 462 som supplement til denne forordning ved yderligere at præcisere de punkter, der er nævnt i dette stykkes litra a), b) og c).

Artikel 246

Operationelle krav vedrørende førtidsindfrielsesbestemmelser

Når en securitisering omfatter revolverende eksponeringer og førtidsindfrielsesbestemmelser eller lignende, betragtes væsentlig kreditrisiko kun som overført af det eksponeringsleverende institut, hvis kravene i artikel 244 og 245 er opfyldt, og førtidsindfrielsesbestemmelsen, når den er udløst, ikke bevirker, at:

- a) instituttets foranstillede eller sidestillede krav på de underliggende eksponeringer underordnes de øvrige investors fordringer
- b) instituttets krav på de underliggende eksponeringer ikke underordnes yderligere i forhold til andre parter fordringer, eller
- c) instituttets eksponering mod tab i tilknytning til de underliggende revolverende eksponeringer på anden måde øges.

Afdeling 3

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb

Underafdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 247

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb

1. Hvis et eksponeringsleverende institut har overført væsentlig kreditrisiko i forbindelse med en securitisering underliggende eksponeringer i overensstemmelse med afdeling 2, kan dette institut:

- a) i tilfælde af traditionelle securitiseringer udelukke de underliggende eksponeringer fra sin beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og i givet fald forventede tab
- b) i tilfælde af syntetiske securitiseringer beregne risikovægtede eksponeringsbeløb og i givet fald forventede tab vedrørende de underliggende eksponeringer i overensstemmelse med artikel 251 og 252.

2. Hvis det eksponeringsleverende institut har besluttet at anvende stk. 1, skal det beregne de risikovægtede eksponeringsbeløb som fastsat i dette kapitel vedrørende de positioner, som det måtte besidde i securitiseringen.

Hvis det eksponeringsleverende institut ikke har overført væsentlig kreditrisiko eller har besluttet ikke at anvende stk. 1, skal det ikke beregne risikovægtede eksponeringsbeløb vedrørende nogen af de positioner, som det måtte besidde i securitiseringen, men medtager fortsat de underliggende eksponeringer i dets beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og i givet fald forventede tab, som om de ikke var blevet securitiseret.

3. Hvis der er en eksponering for positioner i forskellige trancher i en securitisering, skal eksponeringen for hver tranche anses som en separat securitiseringsposition. Udbyderne af kreditrisikoafdækning vedrørende securitiseringspositioner anses for at besidde positioner i securitiseringen. Securitiseringspositioner indbefatter eksponeringer for en securitisering hidrørende fra rente- eller valutaderivatkontrakter, som instituttet har indgået som led i transaktionen.

4. Medmindre securitiseringspositioner fratrækkes i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), skal det risikovægtede eksponeringsbeløb medtages i instituttets sum af risikovægtede eksponeringsbeløb med henblik på artikel 92, stk. 3.

5. Det risikovægtede eksponeringsbeløb for en securitiseringsposition beregnes ved at gange eksponeringsværdien for positionen som beregnet i artikel 248 med den samlede relevante risikovægt.

6. Den samlede risikovægt beregnes som summen af risikovægten i dette kapitel og en eventuel supplerende risikovægt i overensstemmelse med artikel 270a.

Artikel 248

Eksponeringsværdi

1. Eksponeringsværdien af en securitiseringsposition beregnes som følger:

- a) Eksponeringsværdien af en balanceført securitiseringsposition er dens regnskabsmæssige værdi efter justeringer af securitiseringspositionen for enhver relevant specifik kreditrisiko i overensstemmelse med artikel 110.
- b) Eksponeringsværdien af en ikkebalanceført securitiseringsposition er dens nominelle værdi, fratrukket eventuelle relevante specifikke kreditrisikojusteringer af securitiseringspositionen i overensstemmelse med artikel 110, ganget med den relevante konverteringsfaktor som foreskrevet i dette litra. Konverteringsfaktoren er 100 %, medmindre der er tale om faciliteter med kontante forskud. Med henblik på at bestemme eksponeringsværdien af den uudnyttede del af faciliteter med kontante forskud kan der anvendes en konverteringsfaktor på 0 % på den nominelle værdi af en likviditetsfacilitet, som kan ophæves betingelsesløst, under forudsætning af at tilbagebetaling af træk på faciliteten har forrang frem for andre fordringer på pengestrømme fra de underliggende eksponeringer, og at institutionen har godtgjort over for den kompetente myndighed, at den anvender en tilstrækkelig konservativ metode til at måle størrelsen af den uudnyttede del.

- c) Eksponeringsværdien af en modpartskreditrisiko for en securitiseringsposition, der hidrører fra et derivatinstrument, som er anført i bilag II, fastlægges i overensstemmelse med kapitel 6.
- d) Et eksponeringsleverende institut kan trække beløbet for specifikke kreditrisikoreguleringer vedrørende de underliggende eksponeringer i henhold til artikel 110 og eventuelle ikkerefunderbare købsrabatter, der er knyttet til sådanne underliggende eksponeringer, i det omfang de har reduceret egne midler, fra eksponeringsværdien af en securitiseringsposition, der i henhold til underafdeling 3 er tildelt en risikovægt på 1 250 % eller i henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), er fratrullet i den egentlige kernekapital.

EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvad der udgør en tilstrækkelig konservativ metode til at måle størrelsen af den uudnyttede del, jf. første afsnit, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. januar 2019.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning gennem vedtagelse af de i dette stykkes tredje afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

2. Når et institut har to eller flere overlappende positioner i en securitisering, skal det ved beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb kun medtage en af positionerne.

Når positioner overlapper hinanden delvist, kan instituttet splitte positionen op i to dele og kun anerkende overlappningen i forhold til den ene del i overensstemmelse med første afsnit. Alternativt kan instituttet behandle positionerne, som om de overlapper hinanden helt, ved med henblik på kapitalberegningen at udvide den position, der giver det højeste risikovægtede eksponeringsbeløb.

Instituttet kan også anerkende en overlapning mellem de specifikke risikokapitalgrundlagskrav for positioner i handelsbeholdningen og kapitalgrundlagskrav for securitiseringspositioner uden for handelsbeholdningen, under forudsætning af at instituttet er i stand til at beregne og sammenligne kapitalgrundlagskravene for de pågældende positioner.

Med henblik på dette stykke anses to positioner for at overlape hinanden, når de udligner hinanden på en sådan måde, at instituttet kan udelukke tab, som skyldes den ene position, ved at opfylde de forpligtelser, der kræves i forbindelse med den anden position.

3. Når artikel 270c, litra d), finder anvendelse på positioner i ABCP'er, kan instituttet anvende den risikovægt, der er tillagt en likviditetsfacilitet, til beregning af det risikovægtede eksponeringsbeløb for ABCP'et, hvis likviditetsfaciliteten dækker 100 % af ABCP'et udstedt af ABCP-programmet, og likviditetsfaciliteten er sidestillet med ABCP'et på en sådan måde, at de udgør en overlappende position. Instituttet skal underrette de kompetente myndigheder, hvis det har anvendt bestemmelserne i dette stykke. Instituttet kan med henblik på at fastlægge dækningen på 100 % i dette stykke tage hensyn til andre likviditetsfaciliteter i ABCP-programmet, forudsat at de udgør en overlappende position sammen med ABCP'et.

Artikel 249

Anerkendelse af kreditrisikoreduktion for securitiseringspositioner

1. Et institut kan anerkende finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning vedrørende en securitiseringsposition, hvis kravene vedrørende kreditrisikoreduktion i dette kapitel og i kapitel 4 er opfyldt.
2. Som anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning anses kun finansiel sikkerhed, der i henhold til kapitel 4 kan anerkendes til beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb efter kapitel 2, og anerkendelse af kreditrisikoreduktion er betinget af, at de relevante krav i kapitel 4 opfyldes.

Som anerkendt ufinansieret kreditrisikoafdækning og anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning anses kun dem, der kan anerkendes i henhold til kapitel 4, og anerkendelse af kreditrisikoreduktion er betinget af, at de relevante krav i kapitel 4 opfyldes.

3. Uanset stk. 2 skal anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning som omhandlet i artikel 201, stk. 1, litra a)-h), være tildelt en kreditvurdering af et anerkendt ECAI, som er kreditkvalitetstrin 2 eller derover på det tidspunkt, da kreditrisikoafdækningen først blev anerkendt, og derefter kreditkvalitetstrin 3 eller derover. Kravene i dette afsnit finder ikke anvendelse på kvalificerende centrale modparter.

Institutter, som har tilladelse til at anvende IRB-metoden i forbindelse med direkte eksponering for udbyderen af kreditrisikoafdækning, kan vurdere anerkendelse i henhold til første afsnit på grundlag af overensstemmelsen mellem PD for udbyderen af kreditrisikoafdækning og den PD, der er forbundet med de kreditkvalitetstrin, der er omhandlet i artikel 136.

4. Uanset stk. 2 er SSPE'er anerkendte udbydere af kreditrisikoafdækning, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) SSPE'erne ejer aktiver, der kan betragtes som anerkendt finansiel sikkerhed i overensstemmelse med kapitel 4
- b) de aktiver, der er omhandlet i litra a), er ikke omfattet af fordringer eller eventualfordringer, som er foranstillede i forhold til eller ligestillede med fordringen eller eventualfordringen i det institut, som modtager ufinansieret kreditrisikoafdækning, og
- c) alle kravene til anerkendelse af finansiel sikkerhed i kapitel 4 er opfyldt.

5. Med henblik på stk. 4 begrænses afdækningsbeløbet justeret for eventuelt manglende valutamatch eller løbetidsmatch (GA) i overensstemmelse med kapitel 4 til disse aktivers volatilitetsjusterede markedsværdi, og risikovægten for eksponeringer for udbyderen som angivet i standardmetoden (g) fastsættes som den vægtede gennemsnitlige risikovægt, der ville finde anvendelse på disse aktiver som finansiel sikkerhed i henhold til standardmetoden.

6. Hvis en securitiseringsposition er omfattet af fuld kreditrisikoafdækning eller en delvis kreditrisikoafdækning på et pro rata-grundlag, skal følgende krav opfyldes:

- a) Det institut, der yder kreditrisikoafdækning, beregner risikovægtede eksponeringsbeløb for den del af securitiseringspositionen, der er omfattet af kreditrisikoafdækning, i overensstemmelse med underafdeling 3, som om det besad den pågældende del af positionen direkte.
- b) Det institut, der køber kreditrisikoafdækning, beregner risikovægtede eksponeringsbeløb i overensstemmelse med kapitel 4 for så vidt angår den afdækkede del.

7. I alle tilfælde, der ikke er omfattet af stk. 6, skal følgende krav opfyldes:

- a) Det institut, der yder kreditrisikoafdækning, behandler den del af positionen, som er omfattet af kreditrisikoafdækning, som en securitiseringsposition og beregner risikovægtede eksponeringsbeløb, som om det besad den pågældende position direkte, i overensstemmelse med underafdeling 3, jf. dog stk. 8, 9 og 10.
- b) Det institut, der køber kreditrisikoafdækning, beregner risikovægtede eksponeringsbeløb for den afdækkede del af den position, der er omhandlet i litra a), i overensstemmelse med kapitel 4. Institutet behandler den del af securitiseringspositionen, der ikke er omfattet af kreditrisikoafdækning, som en separat securitiseringsposition og beregner risikovægtede eksponeringsbeløb i overensstemmelse med underafdeling 3, jf. dog stk. 8, 9 og 10.

8. Institutter, som anvender den interne ratingbaserede metode for securitisering (SEC-IRBA) eller standardmetoden for securitisering (SEC-SA) i henhold til underafdeling 3, fastsætter attachment point (A) og detachment point (D) særskilt for hver af de positioner, som fremkommer i henhold til stk. 7, som om de var blevet udstedt som særskilte securitiseringspositioner ved transaktionens indgåelse. Værdien af henholdsvis K_{IRB} og K_{SA} beregnes under hensyntagen til securitiseringens oprindelige pulje af underliggende eksponeringer.

9. Institutter, som anvender den eksterne ratingbaserede metode for securitisering (SEC-ERBA) i henhold til underafdeling 3 i forbindelse med den oprindelige securitiseringsposition, beregner risikovægtede eksponeringsbeløb for de positioner, der fremkommer i henhold til stk. 7, som følger:

- a) Hvis den afledte position er foranstillet, tildeles den risikovægten for den oprindelige securitiseringsposition.

b) Hvis den afledte position er efterstillet, kan den tildeles en afledt rating i henhold til artikel 263, stk. 7. I dette tilfælde beregnes tykkelsen input T udelukkende på grundlag af den afledte position. Hvis en rating ikke kan afledes, anvender instituttet den største af følgende to risikovægte:

- i) den risikovægt, der fremkommer ved anvendelse af SEC-SA i henhold til stk. 8 og underafdeling 3, eller
- ii) risikovægten for den oprindelige securitiseringsposition efter SEC-ERBA.

10. Den afledte position, der er efterstillet, skal behandles som en ikkeforanstillet securitiseringsposition, selv om den oprindelige securitiseringsposition før afdækningen betragtes som foranstillet.

Artikel 250

Implicit støtte

1. Et organiserende institut eller et eksponeringsleverende institut, der med hensyn til en securitisering har anvendt artikel 247, stk. 1 og 2, til beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb eller har solgt instrumenter fra sin handelsbeholdning med det resultat, at det ikke længere er forpligtet til at være i besiddelse af kapitalgrundlag til risiciene fra disse instrumenter, må ikke med henblik på at reducere investorers potentielle eller faktiske tab direkte eller indirekte yde støtte til securitiseringen ud over sine kontraktlige forpligtelser.

2. En transaktion anses med henblik på stk. 1 ikke for at udgøre støtte, hvis den indgår behørigt i vurderingen af væsentlig kreditrisikooverførsel, og begge parter har gennemført transaktionen i egen interesse på fri og uafhængig basis. Instituttet skal med henblik herpå foretage en fuldstændig kreditgennemgang af transaktionen og som minimum tage højde for følgende:

- a) genkøbsprisen
- b) instituttets kapital og likviditet før og efter genkøb
- c) udviklingen i de underliggende eksponeringer
- d) udviklingen i de securitiserede positioner
- e) virkningen af støtte på det eksponeringsleverende instituts forventede tab i forhold til investorer.

3. Det eksponeringsleverende institut og det organiserende institut underretter den kompetente myndighed om eventuelle transaktioner, der er indgået i forbindelse med securitiseringen i overensstemmelse med stk. 2.

4. EBA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for, hvad der med henblik på denne artikel svarer til uafhængig basis, og de omstændigheder, under hvilke en transaktion ikke er struktureret til at yde støtte.

5. Opfylder et eksponeringsleverende institut eller et organiserende institut ikke stk. 1 for så vidt angår en securitisering, skal instituttet ved beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb medtage alle den pågældende securitiseringens underliggende eksponeringer, som om de ikke var blevet securitiseret, og oplyse:

- a) at det har ydet støtte til securitiseringen i strid med stk. 1, og
- b) virkningen af den ydede støtte med hensyn til kapitalgrundlagskrav.

Artikel 251

Det eksponeringsleverende instituts beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb, der er securitiseret i en syntetisk securitisering

1. Ved beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb for de underliggende eksponeringer skal det eksponeringsleverende institut for en syntetisk securitisering anvende de beregningsmetoder, der er anført i denne afdeling, hvis det er relevant, i stedet for dem, der er anført i kapitel 2. For institutter, der beregner risikovægtede eksponeringsbeløb og i givet fald størrelsen af forventede tab vedrørende de underliggende eksponeringer i henhold til kapitel 3, er det forventede tab på sådanne eksponeringer nul.

2. De krav, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, anvendes på hele puljen af eksponeringer, der sikrer securitiseringen. Med forbehold af artikel 252 beregner det eksponeringsleverende institut risikovægtede eksponeringsbeløb for alle trancher i securitiseringen i overensstemmelse med denne afdeling, herunder de positioner, for hvilke instituttet kan anerkende kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 249. Den risikovægt, der skal anvendes på positioner, der er omfattet af kreditrisikoreduktion, kan ændres i overensstemmelse med kapitel 4.

Artikel 252

Behandling af manglende løbetidsmatch i syntetiske securitiseringer

Med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb i overensstemmelse med artikel 251 skal eventuelt manglende løbetidsmatch mellem den kreditrisikoafdækning, med hvilken risikoooverførslen foretages, og de underliggende eksponeringer beregnes som følger:

- a) Som løbetid for de underliggende eksponeringer anvendes den længste løbetid for disse eksponeringer, dog højst fem år. Løbetiden for kreditrisikoafdækningen fastsættes i overensstemmelse med kapitel 4.
- b) Et eksponeringsleverende institut skal ved beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb for securitiseringspositioner, der i overensstemmelse med denne afdeling tildeles en risikovægt på 1 250 %, ikke tage hensyn til manglende løbetidsmatch. For alle andre positioner anvendes den behandling af manglende løbetidsmatch, som er angivet i kapitel 4, i overensstemmelse med følgende formel:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot [(t - t^*) / (T - t^*)] + RW_{Ass} \cdot [(T - t) / (T - t^*)]$$

hvor:

RW^* = risikovægtede eksponeringsbeløb med henblik på artikel 92, stk. 3, litra a)

RW_{Ass} = risikovægtede eksponeringsbeløb for de underliggende eksponeringer, som om de ikke var blevet securitiseret, beregnet pro rata

RW_{SP} = risikovægtede eksponeringsbeløb beregnet i henhold til artikel 251, som om der ikke var manglende løbetidsmatch

T = løbetiden for de underliggende eksponeringer udtrykt i år

t = løbetiden for kreditrisikoafdækningen udtrykt i år

$t^* = 0,25$.

Artikel 253

Reduktion af risikovægtede eksponeringsbeløb

1. Hvis en securitiseringsposition er tildelt en risikovægt på 1 250 % i overensstemmelse med denne afdeling, kan institutter i henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), som alternativ til at medtage positionen i deres beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb fratrække eksponeringsværdien af en sådan position i deres egentlige kernekapital. I denne forbindelse kan beregningen af eksponeringsværdien afspejle anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med artikel 249.

2. Hvis et institut benytter sig af alternativet i stk. 1, kan det fradrage det beløb, der fratrækkes i henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), i det beløb, der er angivet i artikel 268 som det maksimale kapitalgrundlagskrav, der ville blive beregnet for de underliggende eksponeringer, hvis de ikke var blevet securitiseret.

Underafdeling 2

Hierarki af metoder og fælles parametre

Artikel 254

Hierarki af metoder

1. Institutter anvender en af de metoder, der er omhandlet i underafdeling 3, til at beregne risikovægtede eksponeringsbeløb i henhold til følgende hierarki:

- a) Hvis de betingelser, der er fastsat i artikel 258, er opfyldt, anvender et institut SEC-IRBA i henhold til artikel 259 og 260.
- b) Hvis SEC-IRBA ikke kan anvendes, anvender et institut SEC-SA i henhold til artikel 261 og 262.
- c) Hvis SEC-SA ikke kan anvendes, anvender et institut SEC-ERBA i henhold til artikel 263 og 264 for ratede positioner eller positioner, for hvilke der kan anvendes en afledt rating.

2. For ratede positioner eller positioner, for hvilke der kan anvendes en afledt rating, anvender et institut SEC-ERBA i stedet for SEC-SA i hvert af følgende tilfælde:

- a) såfremt anvendelse af SEC-SA ville medføre en risikovægt, der er større end 25 %, for så vidt angår positioner, der kan betragtes som positioner i en STS-securitisering
- b) såfremt anvendelse af SEC-SA ville medføre en risikovægt, der er større end 25 %, eller anvendelse af SEC-ERBA ville medføre en risikovægt, der er større end 75 %, for så vidt angår positioner, der kan betragtes som positioner i en STS-securitisering
- c) for securitiseringstransaktioner med sikkerhed i puljer af billån, billeasingkontrakter og leasingkontrakter vedrørende udstyr.

3. I tilfælde, der ikke er omfattet af stk. 2, og uanset stk. 1, litra b), kan et institut beslutte at anvende SEC-ERBA i stedet for SEC-SA på alle sine ratede securitiseringspositioner eller positioner, for hvilke der kan anvendes en afledt rating.

Med henblik på første afsnit underretter et institut den kompetente myndighed om sin beslutning senest den 17. november 2018.

Instituttet underretter sin kompetente myndighed om enhver efterfølgende beslutning om yderligere at ændre den metode, der anvendes for alle dets ratede securitiseringspositioner, inden den 15. november, der følger umiddelbart efter den pågældende beslutning.

I fravær af indsigelse fra den kompetente myndighed senest den 15. december, der følger umiddelbart efter den i andet eller i givet fald tredje afsnit omhandlede frist, får den af instituttet meddelte beslutning virkning den 1. januar det følgende år og forbliver gyldig, indtil en efterfølgende meddelt beslutning træder i kraft. Et institut må ikke anvende forskellige metoder i løbet af samme år.

4. Uanset stk. 1 kan de kompetente myndigheder i det enkelte tilfælde forbyde et institut at anvende SEC-SA, når det risikovægtede eksponeringsbeløb, der fremkommer ved anvendelse af SEC-SA, ikke svarer til risiciene for instituttet eller den finansielle stabilitet, herunder, men ikke begrænset til, den kreditrisiko, der indgår i securitiseringens underliggende eksponeringer. For så vidt angår eksponeringer, der ikke kan betragtes som positioner i en STS-securitisering, skal der tages særligt hensyn til securitiseringer med yderst komplekse og risikobetonede karakteristika.

5. Med forbehold af stk. 1 kan et institut anvende den interne vurderingsmetode til at beregne risikovægtede eksponeringsbeløb for en ikke-ratet position i et ABCP-program eller en ABCP-transaktion i henhold til artikel 266, hvis betingelserne i artikel 265 er opfyldt. Hvis et institut har modtaget tilladelse til at anvende den interne vurderingsmetode i henhold til artikel 265, stk. 2, og en specifik position i et ABCP-program eller en ABCP-transaktion falder ind under anvendelsesområdet for den pågældende tilladelse, anvender instituttet denne metode til at beregne denne positions risikovægtede eksponeringsbeløb.

6. For en position i en resecuritisering anvender institutter SEC-SA i henhold til artikel 261 med de ændringer, der er omhandlet i artikel 269.

7. I alle andre tilfælde skal securitiseringspositioner tildeles en risikovægt på 1 250 %.

8. De kompetente myndigheder informerer EBA om eventuelle underretninger i henhold til stk. 3. EBA overvåger indvirkningen af denne artikel på kapitalkrav og de forskellige former for tilsynspraksis i forbindelse med stk. 4 og rapporterer årligt sine resultater til Kommissionen og fastsætter retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 255

Fastsættelse af K_{IRB} og K_{SA}

1. Hvis et institut anvender SEC-IRBA i henhold til underafdeling 3, skal det beregne K_{IRB} i overensstemmelse med stk. 2-5.

2. Institutter fastsætter K_{IRB} ved at gange de risikovægtede eksponeringsbeløb, som ville blive beregnet i henhold til kapitel 3 for underliggende eksponeringer, som om de ikke var blevet securitiseret, med 8 % divideret med eksponeringsværdien af de underliggende eksponeringer. K_{IRB} udtrykkes som et decimaltal mellem nul og et.

3. Med henblik på beregning af K_{IRB} omfatter de risikovægtede eksponeringsbeløb, som ville blive beregnet i henhold til kapitel 3 for de underliggende eksponeringer:

- a) størrelsen af forventede tab i tilknytning til alle securitiseringens underliggende eksponeringer, herunder misligholdte underliggende eksponeringer, som fortsat udgør en del af puljen i henhold til kapitel 3, og
- b) størrelsen af uventede tab i tilknytning til alle de underliggende eksponeringer, herunder misligholdte underliggende eksponeringer i puljen i henhold til kapitel 3.

4. Institutter kan beregne K_{IRB} for en securitiseringens underliggende eksponeringer i henhold til bestemmelserne i kapitel 3 om beregning af kapitalkrav for erhvervede fordringer. Med henblik herpå behandles detaileksponeringer som erhvervede detailfordringer og ikkedetaileksponeringer som erhvervede erhvervsfordringer.

5. Institutter beregner K_{IRB} særskilt for udvandringsrisiko vedrørende en securitiseringens underliggende eksponeringer, når udvandringsrisikoen er væsentlig for sådanne eksponeringer.

Hvis tab som følge af udvandrings- og kreditrisici behandles samlet i securitiseringen, kombinerer institutter med henblik på underafdeling 3 K_{IRB} for henholdsvis udvandrings- og kreditrisiko i en fælles K_{IRB} . Forekomst af en fælles reservefond eller overkollateralisering til dækning af tab som følge af enten kredit- eller udvandringsrisiko kan betragtes som en indikator for, at disse risici behandles samlet.

Hvis udvandrings- og kreditrisici ikke behandles samlet i securitiseringen, ændrer institutter den behandling, der er omhandlet i andet afsnit, således at K_{IRB} for henholdsvis udvandrings- og kreditrisiko kombineres på forsigtig vis.

6. Hvis et institut anvender SEC-SA i henhold til underafdeling 3, beregner det K_{SA} ved at gange de risikovægtede eksponeringsbeløb, som ville blive beregnet i henhold til kapitel 2 for de underliggende eksponeringer, som om de ikke var blevet securitiseret, med 8 % divideret med værdien af de underliggende eksponeringer. K_{SA} udtrykkes som et decimaltal mellem nul og et.

Med henblik på dette stykke beregner institutter eksponeringsværdien af de underliggende eksponeringer uden modregning af specifikke kreditrisikoreguleringer og yderligere værdjusteringer i henhold til artikel 34 og 110 og andre reduktioner af kapitalgrundlaget.

7. Hvis en securitiseringsstruktur omfatter brug af en SSPE, behandles alle SSPE'ens eksponeringer i tilknytning til securitiseringen med henblik på stk. 1-6 som underliggende eksponeringer. Et institut kan med henblik på beregning af K_{IRB} eller K_{SA} udelukke SSPE'ens eksponeringer fra puljen af underliggende eksponeringer, hvis risikoen som følge af SSPE'ens eksponeringer er uvæsentlig, eller hvis den ikke har indvirkning på instituttets securitiseringsposition, jf. dog ovenstående.

I tilfælde af finansierede syntetiske securitiseringer medtages eventuelle væsentlige indtægter fra credit-linked notes eller andre finansierede forpligtelser, som SSPE'en har udstedt, og som stilles som sikkerhed for tilbagebetaling af securitiseringspositionerne, i beregningen af K_{IRB} eller K_{SA} , hvis kreditrisikoen ved sikkerhedsstillelsen er omfattet af trancheopdelt tabsallokering.

8. Med henblik på denne artikels stk. 5, tredje afsnit, udsteder EBA i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for passende metoder til at kombinere K_{IRB} for udvandrings- og kreditrisici, når disse risici ikke behandles samlet i en securitisering.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der nærmere fastlægger betingelserne for, at institutter kan beregne K_{IRB} for puljer af underliggende eksponeringer i henhold til stk. 4, navnlig hvad angår:

- a) intern kreditpolitik og modeller til beregning af K_{IRB} for securitiseringer
- b) anvendelse af forskellige risikofaktorer for puljen af underliggende eksponeringer og, såfremt tilstrækkelig nøjagtige eller pålidelige data om denne pulje ikke er tilgængelige, af indirekte data til at estimere PD og LGD, og

- c) krav om rettidig omhu for at overvåge sælgere af fordringers eller andre eksponeringsleverende institutters tiltag og politikker.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. januar 2019.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i dette stykkes andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 256

Fastsættelse af attachment point (A) og detachment point (D)

1. Med henblik på underafdeling 3 fastsætter institutter attachment point (A) til den tærskelværdi, som udløser allokering af tab i puljen af underliggende eksponeringer til en relevant securitiseringsposition.

Attachment point (A) udtrykkes som et decimaltal mellem nul og et og svarer til nul eller forholdet mellem den udestående balance i puljen af underliggende eksponeringer i securitiseringen minus den udestående balance i alle trancher, som er foranstillede i forhold til eller sidestillede med den tranche, som indeholder den relevante securitiseringsposition, og den udestående balance i alle de underliggende eksponeringer i securitiseringen, herunder eksponeringen selv, afhængigt af hvad der er størst.

2. Med henblik på underafdeling 3 fastsætter institutter detachment point (D) til den tærskelværdi, hvor tab i puljen af underliggende eksponeringer ville medføre tab af hele hovedstolen i den tranche, som indeholder den relevante securitiseringsposition.

Detachment point (D) udtrykkes som et decimaltal mellem nul og et og svarer til nul eller forholdet mellem den udestående balance i puljen af underliggende eksponeringer i securitiseringen minus den udestående balance i alle trancher, som er foranstillede i forhold til den tranche, som indeholder den relevante securitiseringsposition, og den udestående balance i alle de underliggende eksponeringer i securitiseringen, afhængigt af hvad der er størst.

3. Med henblik på stk. 1 og 2 behandler institutter overkollateralisering og finansierede reservekonti som trancher og de aktiver, der omfatter sådanne reservekonti, som underliggende eksponeringer.

4. Med henblik på stk. 1 og 2 ser institutter bort fra ufinansierede reservekonti og aktiver, som ikke giver kreditforbedring, f.eks. dem, der kun tilvejebringer likviditetsstøtte, valuta- eller renteswaps og konti med kontant sikkerhedsstillelse i tilknytning til disse positioner i securitiseringen. For så vidt angår finansierede reservekonti og aktiver, som giver kreditforbedring, behandler institutter kun de dele af disse konti eller aktiver, der er tabsabsorberende, som securitiseringspositioner.

5. Hvis to eller flere positioner i samme transaktion har forskellige løbetider, men deler pro rata-tabsallokering, bør beregningen af attachment points (A) og detachment points (D) baseres på den samlede udestående balance af disse positioner, og de attachment points (A) og detachment points (D), som er resultatet heraf, skal være ens.

Artikel 257

Fastsættelse af trancheløbetid (M_T)

1. Med henblik på underafdeling 3 kan institutter, jf. dog stk. 2, fastsætte trancheløbetid (M_T) som enten:

- a) den vægtede gennemsnitlige løbetid for de beløb, der kontraktmæssigt forfalder til betaling i tranchen, i henhold til følgende formel:

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

hvor CF_t angiver alle de beløb (hovedstol, renter og gebyrer), som låntager kontraktmæssigt skal betale i perioden t , eller

b) tranchens endelige ubetingede udløb i henhold til følgende formel:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80 \%,$$

hvor M_L er tranchens endelige ubetingede udløb.

2. Med henblik på stk. 1 er fastsættelsen af trancheløbetid (M_T) i alle tilfælde omfattet af en bundgrænse på et år og et loft på fem år.

3. Hvis et institut i medfør af en kontrakt kan blive udsat for potentielle tab fra underliggende eksponeringer, fastsætter instituttet securitiseringspositionens løbetid ved at tage hensyn til kontraktens løbetid plus sådanne underliggende eksponeringers længste løbetid. For så vidt angår revolverende eksponeringer anvendes den længste kontraktmæssigt mulige resterende løbetid for eksponeringen, som kan tilføjes i den revolverende periode.

4. EBA overvåger de forskellige former for praksis på dette område, navnlig med hensyn til anvendelsen af denne artikels stk. 1, litra a), og udsteder senest den 31. december 2019 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Underafdeling 3

Metoder til beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb

Artikel 258

Betingelser for anvendelse af den interne ratingbaserede metode (SEC-IRBA)

1. Institutter anvender SEC-IRBA til at beregne risikovægtede eksponeringsbeløb for en securitiseringsposition, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- positionen har sikkerhed i en IRB-pulje eller en blandet pulje, forudsat at det pågældende institut i sidstnævnte tilfælde kan beregne K_{IRB} i henhold til afdeling 3 for mindst 95 % af den underliggende værdi af eksponeringen
- der er tilstrækkelige tilgængelige oplysninger om securitiseringens underliggende eksponeringer til, at instituttet kan beregne K_{IRB} , og
- instituttet er ikke udelukket fra at anvende SEC-IRBA i forbindelse med en specifik securitiseringsposition i henhold til stk. 2.

2. De kompetente myndigheder kan i det enkelte tilfælde udelukke anvendelse af SEC-IRBA, når securitiseringer har yderst komplekse eller risikobetonede karakteristika. Med henblik herpå kan følgende betragtes som yderst komplekse eller risikobetonede karakteristika:

- kreditforbedring, som kan udhules af andre årsager end porteføljetab
- puljer af underliggende eksponeringer med en høj grad af intern korrelation som følge af koncentrerede eksponeringer mod enkeltstående sektorer eller geografiske områder
- transaktioner, hvor tilbagebetaling af securitiseringspositioner i høj grad afhænger af risikofaktorer, som ikke er afspejlet i K_{IRB} , eller
- yderst komplekse tabsallokeringer mellem trancher.

Artikel 259

Beregning af risikovægtet eksponering efter SEC-IRBA

1. Efter SEC-IRBA beregnes den risikovægtede eksponering for en securitiseringsposition ved at gange eksponeringsværdien for positionen som beregnet i henhold til artikel 248 med den relevante risikovægt fastsat som følger og i alle tilfælde omfattet af en bundgrænse på 15 %:

$$RW = 1250 \%$$

$$\text{når } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$$

$$\text{når } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{når } A < K_{IRB} < D$$

hvor:

K_{IRB} er kapitalkravet for puljen af underliggende eksponeringer som defineret i artikel 255

D er detachment point som fastsat i henhold til artikel 256

A er attachment point som fastsat i henhold til artikel 256

$$K_{SSFA}(K_{IRB}) = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

hvor:

$$a = - (1/(p * K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max(A - K_{IRB}; 0)$$

hvor:

$$p = \max [0,3; (A + B * (1/N) + C * K_{IRB} + D * LGD + E * M_T)]$$

hvor:

N er det faktiske antal eksponeringer i puljen af underliggende eksponeringer beregnet i henhold til stk. 4

LGD er det eksponeringsvægtede gennemsnitlige tab givet misligholdelse for puljen af underliggende eksponeringer beregnet i henhold til stk. 5

M_T er tranchens løbetid som fastsat i henhold til artikel 257.

Parametrene A, B, C, D og E fastsættes i henhold til følgende opslagstabel:

		A	B	C	D	E
Ikke-detail	Foranstillet, diversificeret ($N \geq 25$)	0	3,56	- 1,85	0,55	0,07
	Foranstillet, ikkediversificeret ($N < 25$)	0,11	2,61	- 2,91	0,68	0,07
	Ikkeforanstillet, diversificeret ($N \geq 25$)	0,16	2,87	- 1,03	0,21	0,07
	Ikkeforanstillet, ikkediversificeret ($N < 25$)	0,22	2,35	- 2,46	0,48	0,07
Detail	Foranstillet	0	0	- 7,48	0,71	0,24
	Ikkeforanstillet	0	0	- 5,78	0,55	0,27

2. Hvis den underliggende IRB-pulje omfatter både detail- og ikkedetaileksponeringer, opdeles puljen i en detail- og en ikkedetailunderpulje, og for hver underpulje estimeres et særskilt p-parameter (og de tilsvarende inputparametre N, K_{IRB} og LGD). Derefter beregnes et vægtet gennemsnitligt p-parameter for transaktionen på basis af p-parametrene for hver underpulje og den nominelle størrelse af eksponeringerne i hver underpulje.

3. Hvis et institut anvender SEC-IRBA i forbindelse med en blandet pulje, baseres beregningen af p-parameteret udelukkende på de underliggende eksponeringer, som er omfattet af IRB-metoden. Der ses i denne forbindelse bort fra de underliggende eksponeringer, som er omfattet af standardmetoden.

4. Det faktiske antal eksponeringer (N) beregnes som følger:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

hvor EAD_i svarer til den eksponeringsværdi, der er knyttet til puljens eksponering nr. i.

Flere eksponeringer mod samme låntager konsolideres og behandles som en enkelt eksponering.

5. Det eksponeringsvægtede gennemsnitlige LGD beregnes som følger:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

hvor LGD_i svarer til det gennemsnitlige LGD i tilknytning til alle eksponeringer mod låntager nr. i.

Hvis kredit- og udvandringsrisici for erhvervede fordringer håndteres i aggregeret form i en securitisering, beregnes LGD-inputtet som et vægtet gennemsnit af LGD for kreditrisiko og 100 % af LGD for udvandringsrisiko. Vægtene er de separate kapitalkrav i forbindelse med IRB-metoden vedrørende henholdsvis kreditrisiko og udvandringsrisiko. Med henblik herpå kan forekomst af en fælles reservefond eller overkollateralisering til dækning af tab som følge af enten kredit- eller udvandringsrisiko betragtes som en indikator for, at disse risici håndteres i aggregeret form.

6. Hvis andelen af den største underliggende eksponering i puljen (C_1) ikke er større end 3 %, kan institutter anvende følgende forenklede metode til at beregne N og de eksponeringsvægtede gennemsnitlige LGD'er:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$LGD = 0,50$$

hvor

C_m angiver andelen af puljen svarende til summen af de største m-eksponeringer, og

m fastsættes af det pågældende institut.

Hvis kun C_1 er tilgængelig og ikke er større end 0,03, kan instituttet fastsætte LGD som 0,50 og N som $1/C_1$.

7. Hvis en position har sikkerhed i en blandet pulje, og det pågældende institut kan beregne K_{IRB} for mindst 95 % af de underliggende eksponeringsbeløb i henhold til artikel 258, stk. 1, litra a), beregner instituttet kapitalkravet for puljen af underliggende eksponeringer som følger:

$$d \cdot K_{IRB} + (1 - d) \cdot K_{SA},$$

hvor

d er den andel af størrelsen af underliggende eksponeringer, for hvilken instituttet kan beregne K_{IRB} , i forhold til størrelsen af alle underliggende eksponeringer.

8. Hvis et institut har en securitiseringsposition i form af et derivat til at afdække markedsrisici, herunder rente- eller valutarisici, kan det tildele dette derivat en afledt risikovægt svarende til risikovægten for referencepositionen beregnet i henhold til denne artikel.

Med henblik på første afsnit er referencepositionen den position, som i alle henseender er sidestillet med derivatet, eller i mangel af en sådan sidestillet position den position, som er umiddelbart efterstillet derivatet.

Artikel 260

Behandling af STS-securitiseringer efter SEC-IRBA

Efter SEC-IRBA beregnes risikovægten for en position i STS-securitiseringer i henhold til artikel 259, dog med følgende ændringer:

bundgrænse for risikovægt for foranstillede securitiseringspositioner = 10 %

$$p = \max [0, 3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

Artikel 261

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb efter standardmetoden (SEC-SA)

1. Efter SEC-SA beregnes det risikovægtede eksponeringsbeløb for en position i en securitisering ved at gange eksponeringsværdien af positionen som beregnet i henhold til artikel 248 med den relevante risikovægt fastsat som følger og i alle tilfælde omfattet af en bundgrænse på 15 %:

$$RW = 1\,250\%$$

$$\text{når } D \leq K_A$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)}$$

$$\text{når } A \geq K_A$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right]$$

$$\text{når } A < K_A < D$$

hvor:

D er detachment point som fastsat i henhold til artikel 256

A er attachment point som fastsat i henhold til artikel 256

K_A er et parameter beregnet i henhold til stk. 2

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

hvor:

$$a = - (1/(p \cdot K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max (A - K_A; 0)$$

$p = 1$ for en securitiseringseksposering, som ikke er en resecuritiseringseksposering.

2. Med henblik på stk. 1 beregnes K_A som følger:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0,5$$

hvor:

K_{SA} er kapitalkravet for den underliggende pulje som defineret i artikel 255

W = forholdet mellem:

a) summen af den nominelle størrelse af misligholdte underliggende eksposeringer, og

b) summen af den nominelle størrelse af alle underliggende eksposeringer.

I denne forbindelse forstås ved misligholdt eksposering en underliggende eksposering, som enten: i) er 90 dage eller mere over forfald, ii) er omfattet af konkurs- eller insolvensbehandling, iii) er omfattet af tvangsrealisation eller en tilsvarende procedure eller iv) er misligholdt i henhold til securitiseringsdokumentationen.

Hvis et institut for 5 % eller derunder af de underliggende eksposeringer i en pulje ikke har kendskab til status med hensyn til overtrædelse af kontraktvilkår, kan det anvende SEC-SA, dog med følgende justering i beregningen af K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Underpulje 1 hvor W Kendes}}}{EAD_{\text{Total}}} \times K_A^{\text{Underpulje 1 hvor W Kendes}} \right) + \frac{EAD_{\text{Underpulje 2 hvor W Kendes}}}{EAD_{\text{Total}}}$$

Hvis et institut for over 5 % af de underliggende eksposeringer i en pulje ikke har kendskab til status med hensyn til overtrædelse af kontraktvilkår, skal positionen i securitiseringen risikovægtes med 1 250 %.

3. Hvis et institut har en securitiseringsposition i form af et derivat til at afdække markedsrisici, herunder rente- eller valutarisici, kan det tildele dette derivat en afledt risikovægt svarende til risikovægten for referencepositionen beregnet i henhold til denne artikel.

Med henblik på dette stykke er referencepositionen den position, som i alle henseender er sidestillet med derivatet, eller i mangel af en sådan sidestillet position den position, som er umiddelbart efterstillet derivatet.

Artikel 262

Behandling af STS-securitiseringer efter SEC-SA

Efter SEC-SA beregnes risikovægten for en position i en STS-securitisering i henhold til artikel 261, dog med følgende ændringer:

bundgrænse for risikovægt for foranstillede securitiseringspositioner = 10 %

$p = 0,5$.

Artikel 263

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb efter den eksterne ratingbaserede metode (SEC-ERBA)

1. Efter SEC-ERBA beregnes de risikovægtede eksponeringsbeløb for en securitiseringsposition ved at gange eksponeringsværdien af positionen som beregnet i henhold til artikel 248 med den relevante risikovægt i henhold til denne artikel.

2. For så vidt angår eksponeringer med kortsigtede kreditvurderinger, eller når en rating baseret på en kortsigtet kreditvurdering kan afledes i henhold til stk. 7, finder følgende risikovægte anvendelse:

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	Alle andre ratings
Risikovægt	15 %	50 %	100 %	1 250 %

3. For så vidt angår eksponeringer med langsigtede kreditvurderinger, eller når en rating baseret på en langsigtet kreditvurdering kan afledes i henhold til denne artikels stk. 7, finder risikovægtene i tabel 2 anvendelse, behørigt justeret for trancheløbetid (M_T) i henhold til artikel 257 og nærværende artikels stk. 4 og for så vidt angår ikkeforanstillede trancher for tranchetykkelse i henhold til nærværende artikels stk. 5:

Tabel 2

Kreditkvalitetstrin	Foranstillet tranche		Ikkeforanstillet (tynd) tranche	
	Trancheløbetid (M_T)		Trancheløbetid (M_T)	
	1 år	5 år	1 år	5 år
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %

Kreditkvalitetstrin	Foranstillet tranche		Ikkeforanstillet (tynd) tranche	
	Trancheløbetid (M_T)		Trancheløbetid (M_T)	
	1 år	5 år	1 år	5 år
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Alle andre	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

4. Institutter fastsætter risikovægten for trancher med en løbetid på mellem et og fem år ved brug af lineær interpolation mellem risikovægtene for en løbetid på henholdsvis et og fem år i henhold til tabel 2.

5. Institutter tager højde for tranchetykkelse ved at beregne risikovægten for ikkeforanstillede trancher som følger:

$$RW = [RW \text{ efter justering for løbetid i henhold til stk. 4}] \cdot [1 - \min(T; 50 \%)]$$

hvor

T = tranchetykkelse udtrykt som D – A

hvor

D er detachment point som fastsat i henhold til artikel 256

A er attachment point som fastsat i henhold til artikel 256.

6. De risikovægte for ikkeforanstillede trancher, der fremkommer ved anvendelse af stk. 3, 4 og 5, er omfattet af en bundgrænse på 15 %. Endvidere må risikovægtene ikke være mindre end den risikovægt, der svarer til en hypotetisk foranstillet tranche i samme securitisering med samme kreditvurdering og løbetid.

7. Med henblik på brug af afledte ratings skal institutter tildele en ikke-rateret position en afledt rating, der svarer til kreditvurderingen af en ratet referenceposition, som opfylder samtlige følgende betingelser:

- Referencepositionen er i alle henseender sidestillet med den ikke-raterede securitiseringsposition eller i mangel af en sidestillet position med den referenceposition, der er umiddelbart efterstillet den ikke-raterede position.
- Referencepositionen er ikke omfattet af eventuelle tredjepartsgarantier eller andre former for kreditforbedring, som ikke er tilgængelige for den ikke-raterede position.
- Referencepositionens løbetid er lig med eller længere end den pågældende ikke-raterede positions løbetid.
- Alle afledte ratings ajourføres regelmæssigt for at afspejle eventuelle ændringer i kreditvurderingen af referencepositionen.

8. Hvis et institut har en securitiseringsposition i form af et derivat til at afdække markedsrisici, herunder rente- eller valutarisici, kan det tildele dette derivat en afledt risikovægt svarende til risikovægten for referencepositionen beregnet i henhold til denne artikel.

Med henblik på første afsnit er referencepositionen den position, som i alle henseender er sidestillet med derivatet, eller i mangel af en sådan sidestillet position den position, som er umiddelbart efterstillet derivatet.

Artikel 264

Behandling af STS-securitiseringer efter SEC-ERBA

1. Efter SEC-ERBA beregnes risikovægten for en position i en STS-securitisering i henhold til artikel 263, jf. dog ændringerne i denne artikel.

2. For så vidt angår eksponeringer med kortsigtede kreditvurderinger, eller når en rating baseret på en kortsigtet kreditvurdering kan afledes i henhold til artikel 263, stk. 7, finder følgende risikovægte anvendelse:

Tabel 3

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	Alle andre ratings
Risikovægt	10 %	30 %	60 %	1 250 %

3. For så vidt angår eksponeringer med langsigtede kreditvurderinger, eller når en rating baseret på en langsigtet kreditvurdering kan afledes i henhold til artikel 263, stk. 7, fastsættes risikovægte i henhold til tabel 4, justeret for trancheløbetid (M_T) i henhold til artikel 257 og artikel 263, stk. 4, og for så vidt angår ikkeforanstillede trancher for tranchetykkelse i henhold til artikel 263, stk. 5:

Tabel 4

Kreditkvalitetstrin	Foranstillet tranche		Ikkeforanstillet (tynd) tranche	
	Trancheløbetid (M_T)		Trancheløbetid (M_T)	
	1 år	5 år	1 år	5 år
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Alle andre	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Artikel 265

Den interne vurderingsmetodes anvendelsesområde og operationelle krav

1. Institutter kan beregne den risikovægtede eksponering for ikke-ratede positioner i ABCP-programmer eller ABCP-transaktioner efter den interne vurderingsmetode i henhold til artikel 266, hvis betingelserne i nærværende artikels stk. 2 er opfyldt.

Hvis et institut har modtaget tilladelse til at anvende den interne vurderingsmetode i henhold til nærværende artikels stk. 2, og en specifik position i et ABCP-program eller en ABCP-transaktion falder ind under anvendelsesområdet for den pågældende tilladelse, anvender instituttet denne metode til at beregne denne positions risikovægtede eksponeringsbeløb.

2. De kompetente myndigheder giver institutter tilladelse til at anvende den interne vurderingsmetode inden for et klart afgrænset område, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Alle positioner i det pågældende gældsblad, der udstedes i et ABCP-program, er ratede positioner.
- b) Den interne vurdering af positionernes kreditkvalitet afspejler den offentligt tilgængelige vurderingsmetode, der anvendes af et eller flere ECAI'er til rating af securitiseringspositioner med sikkerhed i underliggende eksponeringer af den type, der securitiseres.
- c) Det gældsblad, der udstedes i ABCP-programmet, udstedes hovedsagelig til tredjepartsinvestorer.
- d) Det pågældende instituts interne vurderingsprocedure er mindst lige så konservativ som de offentligt tilgængelige vurderinger foretaget af de ECAI'er, som har udarbejdet en ekstern rating for det gældsblad, der udstedes i ABCP-programmet, navnlig med hensyn til stressfaktorer og andre relevante kvantitative elementer.
- e) Instituttets interne vurderingsmetode tager hensyn til alle relevante offentligt tilgængelige ratingmetoder anvendt af ECAI'er, der vurderer ABCP-programmets gældsblad, og omfatter ratingklasser, som svarer til ECAI'ers kreditvurderinger. Instituttet registrerer internt en redegørelse for, hvordan kravene i dette litra er opfyldt, og ajourfører regelmæssigt denne redegørelse.
- f) Instituttet anvender den interne vurderingsmetode til intern risikostyring, herunder i forbindelse med sine procedurer for beslutningstagning, administrative oplysninger og allokering af intern kapital.
- g) Interne eller eksterne revisorer, et ECAI eller instituttets interne afdeling for kreditrevision eller risikostyring gennemgår regelmæssigt den interne vurderingsprocedure og kvaliteten af de interne vurderinger af kreditkvaliteten af instituttets eksponeringer i et ABCP-program eller en ABCP-transaktion.
- h) Instituttet registrerer resultaterne af sine interne ratings over tid for at evaluere resultaterne af sin interne vurderingsmetode og foretager eventuelle tilpasninger af denne metode, når resultaterne af eksponeringerne regelmæssigt afviger fra dem, som de interne ratings angiver.
- i) ABCP-programmet omfatter bevillingsstandarder og standarder for passivforvaltning i form af retningslinjer til programadministratoren vedrørende mindst:
 - i) kriterierne for godkendelse af aktiver, jf. dog litra j)
 - ii) eksponeringernes type og økonomiske værdi, der følger af tilvejebringelsen af likviditetsfaciliteter og kreditforbedringer
 - iii) fordelingen af tab mellem securitiseringspositionerne i ABCP-programmet eller ABCP-transaktionen
 - iv) den juridiske og økonomiske isolation af de overførte aktiver fra den enhed, der sælger aktiverne.
- j) ABCP-programmets kriterier for godkendelse af aktiver omfatter mindst:
 - i) udelukkelse af anskaffelse af aktiver, der er betydeligt over forfald eller misligholdt
 - ii) begrænsning af uforholdsmæssig koncentration på enkelte låntagere eller geografiske områder, og
 - iii) begrænsning af restløbetiden af de aktiver, der skal anskaffes.
- k) Der foretages en analyse af aktivsælgerens kreditrisiko- og forretningsprofil, som mindst omfatter en vurdering af sælgerens:
 - i) hidtidige og forventede økonomiske resultater

- ii) nuværende markedsposition og forventet fremtidig konkurrenceevne
 - iii) gearing, pengestrømme, rentedækning og gældsrating, og
 - iv) bevillingsstandarder, muligheder for gældsafvikling samt inddrivelsesprocedurer.
- l) ABCP-programmet omfatter inddrivelsespolitikker og -procedurer, der tager hensyn til administrationsselskabets operationelle muligheder og kreditværdighed, og har elementer, som begrænser risici i forbindelse med sælgers og administrationsselskabets resultater. Med henblik på dette litra kan risici i forbindelse med resultater begrænses ved hjælp af udløsende værdier baseret på sælgers eller administrationsselskabets aktuelle kreditværdighed for at undgå sammenblanding af midler i tilfælde af sælgers eller administrationsselskabets misligholdelse.
 - m) Det aggregerede estimat af tab på en aktivpulje, som kan erhverves i ABCP-programmet, tager hensyn til alle potentielle risikokilder, såsom kredit- og udvandringsrisiko.
 - n) Hvis omfanget af den kreditforbedring, som sælger står for, udelukkende er baseret på kreditrelaterede tab, og udvandringsrisikoen er væsentlig for den pågældende aktivpulje, omfatter ABCP-programmet en separat reserve til udvandringsrisiko.
 - o) Omfanget af det krævede kreditforbedringsniveau i ABCP-programmet beregnes under hensyntagen til adskillige års historiske oplysninger, herunder tab, misligholdelser, udvandinger samt omsætningstakt for fordringer.
 - p) ABCP-programmet omfatter strukturelle elementer ved anskaffelse af eksponeringer med henblik på at begrænse den potentielle kreditforringelse af den underliggende portefølje. Sådanne elementer kan omfatte udløsende værdier for nedtrapning, der specifikt vedrører en pulje af eksponeringer.
 - q) Instituttet evaluerer den underliggende aktivpuljes karakteristika, f.eks. dens vægtede gennemsnitskreditvurdering, og identificerer eventuel koncentration på enkelte låntagere eller geografiske områder og aktivpuljens diversifikation.
3. Hvis instituttets afdelinger for intern revision, kreditrevision eller risikostyring foretager den gennemgang, der er omhandlet i stk. 2, litra g), skal disse afdelinger være uafhængige af de interne afdelinger i instituttet, som beskæftiger sig med ABCP-programmet og kunderelationer.
4. Institutter, som har fået tilladelse til at anvende den interne vurderingsmetode, må ikke vende tilbage til at anvende andre metoder for positioner, som falder ind under anvendelsesområdet for den interne vurderingsmetode, medmindre begge følgende betingelser er opfyldt:
- a) Instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at det har god grund til at gøre det.
 - b) Instituttet har fået forudgående tilladelse af den kompetente myndighed.

Artikel 266

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb efter den interne vurderingsmetode

1. Efter den interne vurderingsmetode skal et institut placere en ikeratet position i et ABCP-program eller en ABCP-transaktion i en af de ratingklasser, der er anført i artikel 265, stk. 2, litra e), på grundlag af sin interne vurdering. Positionen tildeles en afledt rating, der skal være den samme som de kreditvurderinger, som svarer til det ratingniveau, der er fastlagt i artikel 265, stk. 2, litra e).
2. Den i henhold til stk. 1 afledte rating skal mindst svare til »investment grade« eller bedre på det tidspunkt, hvor den først tildeles, og skal anses som en anerkendt kreditvurdering foretaget af et ECAI med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb i henhold til artikel 263 eller 264, alt efter hvad der er relevant.

Underafdeling 4

Løfter for securitiseringspositioner

Artikel 267

Maksimumsrisikovægte for foranstillede securitiseringspositioner: transparensmetoden

1. Et institut, som til enhver tid har kendskab til underliggende eksponeringers sammensætning, kan tildele en foranstillet securitiseringsposition en maksimumsrisikovægt svarende til den eksponeringsvægtede gennemsnitsrisikovægt, som ville finde anvendelse på de underliggende eksponeringer, som om de ikke var blevet securitiseret.

2. I tilfælde af puljer af underliggende eksponeringer, hvor instituttet udelukkende anvender standardmetoden eller IRB-metoden, svarer den foranstillede securitiseringspositions maksimumsrisikovægt til den eksponeringsvægtede gennemsnitsrisikovægt, som ville finde anvendelse på de underliggende eksponeringer i henhold til henholdsvis kapitel 2 eller 3, som om de ikke var blevet securitiseret.

I tilfælde af blandede puljer beregnes maksimumsrisikovægten som følger:

- a) Hvis instituttet anvender SEC-IRBA, tildeles den del af den underliggende pulje, der er omfattet af standardmetoden, og den del af den underliggende pulje, der er omfattet af IRB-metoden, hver især den tilsvarende risikovægt efter henholdsvis standardmetoden og IRB-metoden.
- b) Hvis instituttet anvender SEC-SA eller SEC-ERBA, svarer maksimumsrisikovægten for foranstillede securitiseringspositioner til den vægtede gennemsnitsrisikovægt for de underliggende eksponeringer efter standardmetoden.

3. Med henblik på denne artikel omfatter den risikovægt, som ville finde anvendelse efter IRB-metoden i henhold til kapitel 3, forholdet mellem:

- a) forventede tab ganget med 12,5, og
- b) eksponeringsværdien af de underliggende eksponeringer.

4. Hvis den maksimumsrisikovægt, der beregnes i henhold til stk. 1, resulterer i en lavere risikovægt end de bundgrænser for risikovægt, der er omhandlet i artikel 259-264, alt efter hvad der er relevant, anvendes førstnævnte i stedet.

Artikel 268

Maksimumskapitalkrav

1. Et eksponeringsleverende institut, et organiserende institut eller et andet institut, som anvender SEC-IRBA, og et eksponeringsleverende institut eller et organiserende institut, som anvender SEC-SA eller SEC-ERBA, kan anvende et maksimumskapitalkrav for den securitiseringsposition, som det besidder, svarende til de kapitalkrav, som ville blive beregnet i henhold til kapitel 2 eller 3 for de underliggende eksponeringer, som om de ikke var blevet securitiseret. Med henblik på denne artikel omfatter kapitalkravet efter IRB-metoden værdien af de forventede tab i tilknytning til de eksponeringer, der beregnes i henhold til kapitel 3, og værdien af uventede tab.

2. I tilfælde af blandede puljer fastsættes maksimumskapitalkravet ved at beregne det eksponeringsvægtede gennemsnit af kapitalkravet for den del af de underliggende eksponeringer, der er omfattet af IRB-metoden, og for den del af de underliggende eksponeringer, der er omfattet af standardmetoden, i henhold til stk. 1.

3. Maksimumskapitalkravet fremkommer ved at gange det beløb, der beregnes i henhold til stk. 1 eller 2, med den største interesseandel, som instituttet besidder i de relevante trancher (V), udtrykt i procent og beregnet som følger:

- a) V er for et institut, som har en eller flere securitiseringspositioner i en enkelt tranche, forholdet mellem den nominelle størrelse af de securitiseringspositioner, som instituttet besidder i den givne tranche, og tranchens nominelle størrelse.
- b) V er for et institut, som har securitiseringspositioner i forskellige trancher, den maksimale interesseandel på tværs af trancher. I denne forbindelse beregnes interesseandelen for hver af de forskellige trancher som anført i litra a).

4. Ved beregning af maksimumskapitalkravet for en securitiseringsposition i henhold til denne artikel trækkes hele værdien af eventuel gevinst ved salg og kreditforbedrende interest-only strips, der fremkommer ved securitiseringstransaktionen, fra de egentlige kernekapitalposter, jf. artikel 36, stk. 1, litra k).

Underafdeling 5

Diverse bestemmelser

Artikel 269

Resecuritiseringer

1. I forbindelse med positioner i en rescuritisering skal institutter anvende SEC-SA i henhold til artikel 261 med følgende ændringer:

- a) $W = 0$ for enhver eksponering mod en securitiseringstranche i puljen af underliggende eksponeringer

- b) $p = 1,5$
- c) den risikovægt, der fremkommer, er omfattet af en bundgrænse for risikovægt på 100 %.
- 2. K_{SA} for de underliggende securitiseringseksponeringer beregnes i henhold til underafdeling 2.
- 3. Maksimumskapitalkravene i underafdeling 4 finder ikke anvendelse på resecuritiseringspositioner.
- 4. Hvis puljen af underliggende eksponeringer består af en blanding af securitiseringstrancher og andre typer aktiver, fastsættes K_A -parameteret som det nominelle eksponeringsvægtede gennemsnit af K_A beregnet særskilt for hver undergruppe af eksponeringer.

Artikel 270

Foranstillede positioner i SMV-securitiseringer

Et eksponeringsleverende institut kan beregne de risikovægtede eksponeringsbeløb i forbindelse med en securitiseringsposition i henhold til artikel 260, 262 eller 264, alt efter hvad der er relevant, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Securitisingen opfylder kravene til STS-securitisering i kapitel 4 i forordning (EU) 2017/2402, hvis det er relevant, bortset fra nævnte forordnings artikel 20, stk. 1–6.
- b) Positionen betragtes som den foranstillede securitiseringsposition.
- c) Securitisingen har sikkerhed i en pulje af eksponeringer mod selskaber, forudsat at mindst 70 % heraf for så vidt angår porteføljebalance betragtes som SMV'er i den i artikel 501 anvendte betydning på tidspunktet for securitiseringens udstedelse eller, hvis der er tale om revolverende securitiseringer, på det tidspunkt, hvor en eksponering føjes til securitiseringen.
- d) Kreditrisikoen i tilknytning til de positioner, som det eksponeringsleverende institut ikke beholder, overføres gennem en garanti eller en regaranti, der opfylder kravene til ufinansieret kreditrisikoafdækning i kapitel 4 i forbindelse med standardmetoden for kreditrisiko.
- e) Den tredjepart, som kreditrisikoen overføres til, er en eller flere af følgende:
 - i) en medlemsstats centralregering eller centralbank, en multilateral udviklingsbank, en international organisation eller en støtteenhed, forudsat at eksponeringerne mod garantistilleren eller regarantistilleren kan tildeles en risikovægt på 0 % i henhold til kapitel 2
 - ii) en institutionel investor som defineret i artikel 2, nr. 12), i forordning (EU) 2017/2402, forudsat at garantien eller regarantien er fuldt sikret ved indskud i kontanter i det eksponeringsleverende institut.

Artikel 270a

Supplerende risikovægt

- 1. Opfylder et institut ikke i alt væsentligt kravene i kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402 på grund af instituttets uagtsomhed eller undladelse, pålægger de kompetente myndigheder en forholdsmæssig supplerende risikovægt på mindst 250 %, og højst 1 250 %, af den risikovægt, som finder anvendelse på de relevante securitiseringspositioner i henhold til nærværende forordnings artikel 247, stk. 6, eller artikel 337, stk. 3. Den supplerende risikovægt forhøjes gradvis for hver efterfølgende overtrædelse af bestemmelserne om rettidig omhu og risikostyring. De kompetente myndigheder tager hensyn til de i artikel 6, stk. 5, i forordning (EU) 2017/2402 omhandlede undtagelser for visse securitiseringer ved at nedsætte den risikovægt, som de ellers ville pålægge i henhold til denne artikel, hvad angår en securitisering, for hvilken artikel 6, stk. 5, i forordning (EU) 2017/2402 finder anvendelse.
- 2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fremme konvergens af tilsynspraksis for gennemførelse af stk. 1, herunder de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelserne vedrørende rettidig omhu og risikostyring. EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i stk. 2 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Afdeling 4

Eksterne kreditvurderinger

Artikel 270b

Anvendelse af kreditvurderinger fra ECAI'er

Institutter må kun benytte kreditvurderinger til at bestemme risikovægten af en securitiseringsposition i overensstemmelse med dette kapitel, hvis de er udstedt eller er godkendt af et ECAI i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009.

Artikel 270c

Krav, som skal opfyldes i forbindelse med kreditvurderinger fra ECAI'er

Institutter anvender kun en kreditvurdering foretaget af et ECAI med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb i henhold til afdeling 3, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Der er ingen forskel mellem de typer af betalinger, der afspejles i kreditvurderingen, og de typer af betalinger, som instituttet er berettiget til i henhold til den kontrakt, der ligger til grund for den pågældende securitiseringsposition.
- b) ECAI'et offentliggør kreditvurderinger og oplysninger om tabs- og likviditetsanalyse, vurderingers følsomhed over for ændringer i de underliggende vurderingsforudsætninger, herunder udviklingen i underliggende eksponeringer, og om de procedurer, metoder, forudsætninger og centrale elementer, der ligger til grund for kreditvurderinger i henhold til forordning (EF) nr. 1060/2009. Med henblik på dette litra anses oplysninger for at være offentligt tilgængelige, hvis de offentliggøres i et tilgængeligt format. Oplysninger, der kun stilles til rådighed for et begrænset antal enheder, anses ikke for at være offentligt tilgængelige.
- c) Kreditvurderingen medtages i ECAI'ets transitionsmatrice.
- d) Kreditvurderingen baseres ikke helt eller delvis på ufinansieret støtte, som instituttet selv har stillet til rådighed. Hvis en position baseres helt eller delvis på ufinansieret støtte, skal instituttet betragte denne position, som om den ikke var kreditvurderet, med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb for denne position i henhold til afdeling 3.
- e) ECAI'et har forpligtet sig til at offentliggøre redegørelser for, hvordan udviklingen i underliggende eksponeringer indvirker på kreditvurderingen.

Artikel 270d

Anvendelse af kreditvurderinger

1. Et institut kan beslutte at udpege et eller flere ECAI'er, hvis kreditvurderinger skal anvendes ved beregning af dets risikovægtede eksponeringsbeløb i henhold til dette kapitel (et »udpeget ECAI«).
2. Et institut benytter kreditvurderinger af sine securitiseringspositioner konsistent og ikke selektivt og skal i denne forbindelse opfylde følgende krav:
 - a) Instituttet benytter ikke ét ECAI's kreditvurderinger til sine positioner i nogle trancher og et andet ECAI's kreditvurderinger til sine positioner i andre trancher inden for samme securitisering, uanset om disse er blevet ratet af førstnævnte ECAI.
 - b) Hvis en position har to kreditvurderinger foretaget af udpegede ECAI'er, benytter instituttet den mindst fordelagtige kreditvurdering.
 - c) Hvis en position har tre eller flere kreditvurderinger foretaget af udpegede ECAI'er, benyttes de to mest fordelagtige kreditvurderinger. Hvis de to mest fordelagtige vurderinger er forskellige, benyttes den mindst fordelagtige af de to.
 - d) Instituttet anmoder ikke aktivt om tilbagetrækning af mindre fordelagtige vurderinger.

3. Hvis en securitiserings underliggende eksponeringer er omfattet af fuld eller delvis anerkendt kreditrisikoafdækning i henhold til kapitel 4, og virkningen af en sådan risikoafdækning kommer til udtryk i kreditvurderingen af en securitiseringsposition foretaget af et udpeget ECAI, skal instituttet benytte den risikovægt, der er knyttet til den pågældende kreditvurdering. Hvis den kreditrisikoafdækning, der er omhandlet i dette stykke, ikke er anerkendt i henhold til kapitel 4, godkendes kreditvurderingen ikke, og securitiseringspositionen behandles som ikke kreditvurderet.

4. Hvis en securitiseringsposition er omfattet af anerkendt kreditrisikoafdækning i henhold til kapitel 4, og virkningen af en sådan risikoafdækning kommer til udtryk i kreditvurderingen heraf foretaget af et udpeget ECAI, skal instituttet behandle securitiseringspositionen, som om den ikke var kreditvurderet, og beregne de risikovægtede eksponeringsbeløb i henhold til kapitel 4.

Artikel 270e

Konvertering af securitisering

EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på objektivt og konsistent at konvertere de kreditkvalitetstrin, der er omhandlet i dette kapitel, til de relevante kreditvurderinger foretaget af alle ECAI'er. EBA skal med henblik på denne artikel navnlig:

- a) sondre mellem de relative risikograder, som kommer til udtryk i de enkelte vurderinger
- b) overveje kvantitative faktorer såsom misligholdelses- eller tabsprocenter samt de hidtidige resultater i forbindelse med de enkelte ECAI'ers kreditvurderinger for forskellige aktivklasser
- c) overveje kvalitative faktorer såsom omfanget af transaktioner, der vurderes af det pågældende ECAI, og dets metode og dets kreditvurderingers betydning, navnlig om sådanne vurderinger tager højde for forventet tab eller første eurotab, og rettidig betaling af renter eller endelig betaling af renter
- d) søge at sikre, at securitiseringspositioner, for hvilke samme risikovægt anvendes på grundlag af kreditvurderinger foretaget af ECAI'er, er omfattet af samme kreditrisikograd.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

10) Artikel 337 affattes således:

»Artikel 337

Kapitalgrundlagskrav for securitiseringsinstrumenter

1. For så vidt angår instrumenter i handelsbeholdningen, som er securitiseringspositioner, vægter et institut sine nettopositioner som beregnet i overensstemmelse med artikel 327, stk. 1, med 8 % af den risikovægt, som instituttet ville anvende på positionen uden for sin handelsbeholdning i henhold til afsnit II, kapitel 5, afdeling 3.

2. Estimer af PD og LGD kan ved fastsættelse af risikovægte med henblik på stk. 1 beregnes på basis af estimer, der fremkommer ved anvendelse af en intern model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko (IRB-model) i et institut, der har fået tilladelse til at anvende en intern model for gældsinstrumenters specifikke risiko. Dette alternativ må kun anvendes, hvis de kompetente myndigheder har givet tilladelse hertil, idet en sådan tilladelse gives, hvis sådanne estimer opfylder de kvantitative krav til IRB-modellen, der er fastsat i afdeling II, kapitel 3.

I henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 udsteder EBA retningslinjer for brug af estimer for PD og LGD som input, når disse estimer er baseret på en IRB-model.

3. For securitiseringspositioner, som er genstand for en supplerende risikovægt i henhold til artikel 247, stk. 6, anvendes 8 % af den samlede risikovægt.

4. Instituttet adderer sine vægtede positioner, der fremkommer ved anvendelse af stk. 1, 2 og 3, uanset om de er lange eller korte, med henblik på at beregne sit kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko, undtagen for securitiseringspositioner omfattet af artikel 338, stk. 4.

5. Hvis et eksponeringsleverende institut med hensyn til en traditionel securitisering ikke opfylder betingelserne for væsentlig risikooverførsel i artikel 244, skal det i sin beregning af kapitalgrundlagskravet medtage securitiseringens underliggende eksponeringer, som om disse eksponeringer ikke var blevet securitiseret.

Hvis et eksponeringsleverende institut med hensyn til en syntetisk securitisering ikke opfylder betingelserne for væsentlig risikooverførsel i artikel 245, skal det i sin beregning af kapitalgrundlagskravet medtage securitiseringens underliggende eksponeringer, som om disse eksponeringer ikke var blevet securitiseret, og skal med henblik på kreditrisikoafdækning se bort fra den syntetiske securitiseringens virkning.»

11) Femte del udgår, og alle henvisninger til femte del gælder som henvisninger til kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402.

12) Artikel 457, litra c), affattes således:

»c) kapitalgrundlagskravene i relation til securitisering, jf. artikel 242-270a«.

13) Artikel 462 affattes således:

»Artikel 462

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 244, stk. 6, artikel 245, stk. 6, og artikel 456-460, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 28. juni 2013.

3. Den i artikel 244, stk. 6, artikel 245, stk. 6, og artikel 456-460 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 244, stk. 6, artikel 245, stk. 6, og artikel 456-460 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.»

14) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 519a

Rapport og revision

Kommissionen forelægger senest den 1. januar 2022 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af bestemmelserne i tredje del, afsnit II, kapitel 5, set i lyset af udviklingen på securitiseringsmarkederne, herunder i et makroprudentielt og økonomisk perspektiv. Rapporten ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag og skal navnlig indeholde en vurdering af følgende punkter:

a) den indvirkning, som hierarkiet af metoder i artikel 254 og beregningen af de risikovægtede eksponeringsbeløb for securitiseringspositioner i artikel 258-266 har på institutters udstedelses- og investeringsaktivitet på securitiseringsmarkederne i Unionen

b) virkningerne for den finansielle stabilitet i Unionen og medlemsstaterne, med særligt fokus på potentiel spekulation på markedet for fast ejendom og øgede indbyrdes forbindelser mellem finansieringsinstitutter

- c) hvilke foranstaltninger, herunder en eventuel indførelse af en maksimumsgrænse for eksponering mod securitiseringer, der vil være påkrævet for at reducere og imødegå eventuelle negative virkninger af securitisering på den finansielle stabilitet, samtidig med at den positive virkning heraf for finansiering fastholdes, og
- d) virkningerne på finansieringsinstitutters evne til at udgøre en bæredygtig og stabil finansieringskanal for realøkonomien, med særligt fokus på SMV'er.

Rapporten skal også tage hensyn til den reguleringsmæssige udvikling i internationale fora, navnlig for så vidt angår internationale standarder for securitisering.»

Artikel 2

Overgangsbestemmelser vedrørende udestående securitiseringspositioner

For så vidt angår securitiseringer, hvis værdipapirer blev udstedt før den 1. januar 2019, anvender institutter fortsat indtil den 31. december 2019 bestemmelserne fastsat i tredje del, afsnit II, kapitel 5, og artikel 337 i forordning (EU) nr. 575/2013 i den udgave, der var gældende den 31. december 2018.

For så vidt angår securitiseringer, der ikke indebærer udstedelse af værdipapirer, forstås med henblik på denne artikel ved »securitiseringer, hvis værdipapirer blev udstedt«: »securitiseringer, hvis oprindelige securitiseringspositioner blev oprettet«.

Artikel 3

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. december 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

M. MAASIKAS

Formand